ghid devoțional
pentru grupurile mici

AMBASADORII LUI CRISTOS

reflectă slava lui Dumnezeu în lume

2 CORINTENI

2 CORINTENI

Ambasadorii lui Cristos reflectă slava lui Dumnezeu în lume

Ghid devoțional pentru Grupurile mici

Metanoia, 2024

2 Corinteni – Ghid devoțional pentru Grupurile mici

© Biserica Metanoia Arad, 2024
Str. Tribunul Dobra nr. 8
www.bisericametanoia.ro

Calendar de studiu 2 Corinteni – 2024

Lecția	*Săptămâna*	*Pasaj*	*Titlul lecției*	*Tema*
1	11-17.03	1:1 - 22	Suferință, Mângâiere, Întărire	Creștinul este chemat să ofere mângâiere și să întărească credința celor aflați în suferință
2	18-24.03	1:23 - 2:11	Iertare și fermitate în credință	Creștinul autentic caută reabilitarea celui căzut
3	25-31.03	2:12-17	Aroma cunoașterii Lui Cristos	Trăirea creștină și mărturia în fața oamenilor
4	01-07.04	3:1-18	Noul Legământ	Nu Legea, ci Duhul îl face pe credincios să semene cu Cristos și să reflecte slava lui Dumnezeu.
5	08-14.04	4:1-15	Purtând comoara Evangheliei în vase de lut	Lumina cunoașterii slavei lui Dumnezeu strălucește prin slăbiciunea celor care o proclamă
6	15-21.04	4:16-5:10	Creștinul autentic este plin de încredere în lucrurile nevăzute	În mijlocul provocărilor exterioare și a decăderii fizice, credinciosul experimentează puterea restauratoare a lui Dumnezeu și privește cu încredere spre veșnicie

–	***22-28.04***	***Intrarea Domnului Isus în Ierusalim***		
–	***29.04-05.05***	***Sărbătoarea Învierii***		
7	06-12.05	5:11-6:13	Ambasadori ai lui Cristos	Dumnezeu, care ne-a împăcat cu Sine prin Isus Cristos, ne-a încredințat să ducem și celor din jur mesajul reconcilierii.
8	13-19.05	6:14-7:16	Trăiește până la final o viață sfântă!	Îndemn la sfințire în contextul societății în care trăim și al relației inerente dintre credincioși și necredincioși
9	20-26.05	8:1-9:15	Dăruiește cu bucurie!	Îndemn la generozitate financiară în lumina Evangheliei
10	27.05-02.06	10:1-11:15	Slujirea autentică este validată de către Dumnezeu și de adevărul Evangheliei	Lucrarea unui apostol adevărat este Cristocentrică, dezinteresată, transparentă și transformatoare
11	03-09.06	11:16-12:10	Putere în slăbiciune	Puterea Lui Dumnezeu este desăvârșită în slăbiciune
12	10-16.06	12:11-13:14	Testați-vă pe voi înșivă!	Un creștin matur spiritual trăiește prin puterea lui Dumnezeu, își iubește frații și își evaluează viața de credință
–	***17-23.06***	***Sărbătoarea Cincizecimii – Coborârea Duhului Sfânt***		

Lecția 1

2 Corinteni 1:1-22

Suferință, Mângâiere, Întărire

Tema: ***Creștinul este chemat să ofere mângâiere și să întărească credința celor aflați în suferință***

Versete cheie:

> *Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor şi Dumnezeul oricărei încurajări, Cel Care ne încurajează în toate necazurile noastre, pentru a-i putea încuraja pe cei ce sunt în orice necaz, cu încurajarea cu care noi înşine suntem încurajaţi de Dumnezeu.* (2 Cor. 1:3-4, NTR)

I. Explicarea lecției

Sunt câteva motive pentru care apostolul Pavel a scris această epistolă. În primul rând, el a vrut să încurajeze biserica să ierte și să-l restaureze pe membrul care a păcătuit și a cauzat întristare lui și bisericii (2 Cor. 2:6–11). Apoi a considerat că este necesar să explice motivul pentru care și-a amânat vizita în Corint (cf. 2 Cor. 1:15–22) și să-și reafirme autoritatea de apostol (2 Cor. 4:1–2; 10-12). În cele din urmă, a dorit să încurajeze biserica să participe la „strângerea de ajutoare" pentru sfinții nevoiași din Iudeea (2 Cor. 8-9).

Unul dintre cuvintele cheie din această scrisoare este *mângâiere* sau *încurajare*. Cuvântul grecesc înseamnă „să stea alături, să ajute". În pofida tuturor încercărilor prin care a trecut, Pavel a putut (prin harul lui Dumnezeu) să scrie o scrisoare plină de încurajare.

Salutul: „Har și pace” (1:1-2)

Scrisoarea începe în stilul caracteristic al vremii în care a fost scrisă, prin prezentarea expeditorilor și al destinatarilor, urmată de un salut. Expeditorii sunt Pavel, care se prezintă ca „apostol al lui Isus Cristos, prin voia lui Dumnezeu” și Timotei, colaboratorul său în predicarea Evangheliei. Destinatarii acestei scrisori nu sunt doar membrii congregației din Corint, ci și creștinii din zona înconjurătoare, provincia Ahaia.

Unul dintre saluturile tipice din primul secol a fost cuvântul grecesc *chairein* cu sensul de „salutare” sau de urare: „să te bucuri/să fii fericit”. Pavel a schimbat ușor acest cuvânt și a folosit cuvântul care sună similar, dar foarte bogat din punct de vedere teologic, *charis* („har”). În viața creștină, totul vine din harul lui Dumnezeu: mântuirea noastră, resursele pentru viața noastră de zi cu zi, binecuvântările materiale și spirituale.

Dacă înțelegem că noi trăim datorită harului pe care îl primim de la Dumnezeu Tatăl nostru, atunci trebuie să folosim acest privilegiu pe care îl avem ca și copii ai lui Dumnezeu. Apostolul știa ce înseamnă în situații dificile să te rezemi pe harul lui Dumnezeu. Dar el adaugă și pace fiindcă pacea pe care o dă Dumnezeu îți asigura liniștea sufletească în circumstanțele vieții. Ce salut, ce urare frumoasă! Cuprinde în ea două dintre cele mai mari daruri pe care Dumnezeu, prin Fiul Său, le oferă copiilor Săi.

Sursa și rolul mângâierii/încurajării (1:3-11)

Este foarte interesant că Pavel începe epistola printr-un pasaj dedicat mângâierii în suferință, pasaj deschis cu o doxologie, o cântare de laudă. El Îl binecuvântează pe Dumnezeu, Cel care este Tatăl Domnului Isus Cristos, dar și Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, după care ne face cunoscute niște adevăruri extraordinare despre mângâiere/încurajare.

1. Dumnezeu este sursa mângâierii/încurajării. Reflecția lui Pavel asupra temei mângâierii din acest pasaj expune ca element emoțional principal un sentiment de profundă ușurare și mângâiere, motivat de răspunsul corintenilor la scrisoarea lui anterioară formulată în cuvinte ferme de mustrare (vezi 7:6–7). Apostolul, însă, știe că sursa veștii bune primite prin Titus, este Dumnezeu care a schimbat inima credincioșilor din biserică. Dumnezeu este sursa supremă a mângâierii/încurajării pe care o experimentează Pavel și, extrapolând, a mângâierii/încurajării pe care o experimentează credincioșii (1:3–4).

2. Binecuvântați pentru a-i binecuvânta pe alții. Binecuvântările primite de la Dumnezeu, ca și mângâierea/încurajarea pe care o oferă, nu sunt scopuri în sine, ci sunt un mijloc prin care îi putem binecuvânta și încuraja pe alții (1:4). Acestea implică o obligație. Mângâierea/încurajarea sau o altă binecuvântare pe care ne-o dă Dumnezeu sunt destinate să fie transmise altora, astfel încât comunitatea/biserica să devină destinatarul darurilor acordate cu bunăvoință unui individ: „Dacă noi suntem încurajaţi, este pentru încurajarea voastră, care vă ajută să răbdaţi aceleaşi suferinţe pe care le răbdăm şi noi.” (1:6b).

3. Reciprocitate spirituală. În cele din urmă, principiul reciprocității spirituale este frumos prezentat prin relația dintre suferință, încurajare și formarea caracterului. A împărtăși suferința lui Cristos înseamnă și a te împărtăși cu mângâierea lui Cristos (1:5, 7). Deoarece viața creștină este trăită în comunitate, mângâierea unui membru aduce beneficii pentru alții. Rezultatul final al acestei reciprocități spirituale ajută comunitatea în gestionarea necazurilor și a suferinței, pe măsură ce ei suferă împreună și ușurează acea suferință prin încurajare și întărire reciprocă (1:7).

În continuare, printr-o mărturie personală, Pavel ilustrează adevărurile prezentate anterior, că atunci când „suferinţele lui

Cristos" se revarsă în viețile noastre, la fel se revarsă și mângâierea/încurajarea lui Dumnezeu. Tonul versetelor 8-12 este foarte personal. Pavel le mărturisește că încercările prin care a trecut împreună cu colaboratorii săi în Asia i-au făcut să se gândească chiar și la moarte. De aceea, ei nădăjduiesc deplin în Dumnezeu și în planul Lui, privesc înainte la înviere, și se roagă pentru izbăvire din încercări. Susținerea prin rugăciune a celor ce trec prin încercări este foarte importantă (11). Ea este o binefacere și un ajutor și totodată un izvor de mari mulțumiri și recunoștință către Dumnezeu.

Conștiința curată (Integritatea) – suportul mărturiei creștine (1:12-22)

Argumentarea integrității, respectiv autenticitatea slujirii sale, este una din temele principale abordate de Pavel în această epistolă. Planurile lui și orice schimbări care au fost făcute nu au servit propriilor sale interese, ci au fost îndreptate în primul rând spre binele corintenilor. Ca atare, deciziile lui sunt bazate pe harul lui Dumnezeu și nu pe înțelepciunea lumească. Ele nu sunt generate, de vreun motiv egoist sau de dorința de a se înălța, așa cum se întâmpla în societatea seculară a Corintului, ci de angajamentul lui față de harul lui Dumnezeu. Dorința lui fierbinte era să promoveze harul lui Dumnezeu în viețile corintenilor, astfel încât corintenii și Pavel să se poată „lăuda" unul cu celălalt, acum și „în ziua Domnului Isus".

Pavel discută apoi despre atitudinea sa deschisă față de corinteni și le arată seriozitatea planurilor și hotărârilor sale, care le sunt mereu favorabile și încurajatoare. Ele sunt mereu „da" – în Domnul, și nu schimbătoare ori negative (1:17-19). Modelul lui Pavel în această relație frățească este modelul lui Cristos, care prin toată evanghelia este un mare „DA" al lui Dumnezeu către noi. Integritatea arătată în vestirea evangheliei a fost mereu prezentă în lucrarea lui Pavel, Silvan și Timotei. Ea este un puternic argument în favoarea credibilității, atât a evangheliei, cât și a celor care o propovăduiesc.

Pavel a fost credincios angajamentului său față de Evanghelie când și-a schimbat planurile, pentru că le-a schimbat astfel încât corintenii să poată auzi Evanghelia mai eficient. Și-a schimbat planurile de dragul lor. Ceea ce se ascunde în spatele acestor decizii – luate mai degrabă conform harului lui Dumnezeu decât prin înțelepciunea omenească – este lucrarea continuă a lui Dumnezeu în viața lui Pavel și a corintenilor. „Cel Care ne întăreşte împreună cu voi, în Cristos, şi Care ne-a uns, este Dumnezeu", a scris Pavel.

Mântuirea lui Dumnezeu are, pentru noi, doi stâlpi de bază: suntem întăriți/consolidați în Cristos și pentru Cristos, și suntem aleși și sfințiți (unși), reînnoiți în ființa noastră, prin Duhul Sfânt. Mai mult, Dumnezeu a pus o pecete de proprietate și păstrare asupra noastră, pecetea prezenței continue a Duhului Sfânt. Duhul Sfânt este și arvuna mântuirii care va fi desăvârșită la învierea din morți, la venirea Domnului (22).

II. Întrebări/ Discuții în grup

Întrebarea 1: Parcurgeți 2 Corinteni 1:1–11 și subliniați toate utilizările cuvântului mângâiere (atât ca substantiv, cât și ca verb). Ce înțelegem din acest pasaj despre sursa încurajării/mângâierii?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 2: De ce este atât de greu de înțeles suferința umană? Enumeră câteva dintre motivele pentru care suferim. Dă exemple din viața ta.

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 3: Cum ne poate ajuta suferința să creștem în asemănarea cu Cristos și să ne întărim în credință? (Vezi Rom. 5:1–5; 1 Pet. 4:12-17). Ce rol are mângâierea în acest proces?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 4: În perioadele de suferință, cei mai mulți dintre noi suntem predispuși să ne gândim doar la noi înșine și să-i uităm pe ceilalți. Totuși, un motiv pentru încercări este de a învăța să fim canale de binecuvântare pentru a-i mângâia și încuraja pe alții. Pentru că Dumnezeu ne-a încurajat, noi îi putem încuraja. Cum se aplică acest principiu în viață ta? Ce crezi că ar mai fi de îmbunătățit?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 5: În ce fel vezi tu relația dintre „ungerea” cu Duhul Sfânt și integritatea caracterului? Cum se manifestă această relație în viața ta de credință?

_____

_____

_____

_____

Exercițiu Aplicativ:

În scrisorile sale, Pavel le-a cerut adesea oamenilor să se roage pentru el. Toți slujitorii bisericii au nevoie de rugăciune. Săptămâna aceasta, fă-ți timp să te rogi pentru fiecare dintre liderii din biserică și grupul tău mic. Cere-i lui Dumnezeu să le dea înțelepciune și să le dea pace.

Și nu uita să te rogi și pentru tine. Scrie o rugăciune mai jos (sau pur și simplu roagă-te una în tăcere), invitându-l pe Dumnezeu să lucreze asupra minții și inimii tale ca să devii un canal prin care mângâierea lui Dumnezeu să se reverse spre cei din biserică și grupul mic.

_____

_____

_____

Notițe:

Lecția 2

2 Corinteni 1:23-2:11

Iertare și fermitate în credință

Tema: ***Creștinul autentic caută reabilitarea celui căzut***

Versete cheie:

> *Este destul pentru acesta pedeapsa dată de cei mai mulți. Astfel, dimpotrivă, ar trebui mai degrabă să-l iertați și să-l încurajați, ca să nu fie copleșit de prea multă întristare. De aceea, vă îndemn să vă întăriți dragostea față de el.* (2 Cor. 2:6-8 NTR)

I. Explicarea lecției

Așa cum am aflat în pasajul anterior, Pavel plănuia o călătorie misionară, călătorie care includea și Corintul. Se pare însă că problema de imoralitate apărută în mijlocul lor (cf. 1 Corinteni 5:1-13) l-au determinat să își amâne vizita în Corint. Pavel se vedea pe sine nu ca un stăpân peste ei, ci ca un lucrător împreună la creșterea și maturizarea lor. De aceea, Pavel îi sfătuiește și îi învață cum să se raporteze la fratele căzut și, în loc să vină și să rezolve el problema, îi îndeamnă pe corinteni să facă pașii necesari pentru reabilitarea lui.

Trebuie să fim și noi conștienți că trăim în mijlocul unei societăți plină de imoralitate, care nu-l cunoaște pe Dumnezeu. De aceea avem nevoie să căutăm în Scriptură principiile după care Dumnezeu vrea să trăim, să ne facem un obicei din a ne umple inima și mintea cu Cuvântul, și să veghem pentru a nu prelua tipare de viață păcătoase.

În acest pasaj sesizăm trei aspecte importante în atitudinea lui Pavel: fermitatea, iertarea și avertizarea.

Fermitatea 1:23-2:5

Pavel dorea să vină la ei cu un mesaj bun, cu bucurie. Atunci când îi certa și îi întrista, era și el trist, alături de ei (2:1-5). Inima pastorală, frățească, spirituală, ceartă, dar o face cu sensibilitate, cu smerenie, cu lacrimi, nu cu mândrie și superioritate. Pavel i-a certat pe ei, precum și pe omul care a greșit, cu gând să se îndrepte și să se poată bucura împreună cu ei, mai târziu. Totuși, el este ferm cu privire la rezolvarea problemei păcatului despre care vorbește și le cere și lor să fie la fel.

Iertarea 2:6-10

În mustrare și disciplină se urmărește îndreptarea, dar credinciosul matur are capacitatea nu doar de a începe procesul, ci și de a continua prin sfătuire și de a finaliza, la timpul potrivit, prin iertare.

Pavel îi urmărește foarte atent pe corinteni. El vrea să-i învețe să fie fermi în privința sfințeniei vieții, dar în același timp să urmărească pocăința celui ce a căzut în păcat. Mai apoi să-l încurajeze și să-l ridice. Testul maturității lor cu privire la sfințenie, este iertarea în Cristos, reprimirea celui disciplinat.

Avertizarea 2:11

În final, Pavel îi avertizează că situații de genul celei de mai sus nu apar la întâmplare, ci sunt rezultatul acțiunilor lui Satan care urmărește rănirea credincioșilor. Satan se poate folosi de două metode: atragerea în capcana păcatului, iar mai apoi îndepărtarea de biserică prin neiertarea și duritatea fraților. Pavel spune că noi nu trebuie să-l lăsăm pe Satan să profite de noi și de frații noștri.

Concluzie

Pavel urmărește sfințenia și maturizarea bisericii din Corint. El îi învață să ia decizii sfinte, de disciplinare și mustrare a celor care au păcătuit. De asemenea, îi învață să recunoască pocăința, să restaureze și să ierte. Este un exemplu foarte practic și relevant de implicare pastorală și de maturizare a bisericii.

II. Întrebări/ Discuții în grup

Întrebarea 1: Care sunt domeniile de imoralitate ale lumii? Care crezi că sunt căile prin care imoralitatea lumii în care trăim, pătrunde în biserică?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 2: Pavel ar putea să-și aroge o poziție clară și autoritară, dar îi lasă totuși pe cei din Corint să rezolve problema. Dacă tu ai avea în biserică poziția de autoritate care o avea Pavel față de cei din Corint, cum ai proceda într-o situație clară de păcat, ca și cea descrisă aici?

_____

_____

De ce?

_____

_____

Întrebarea 3: Care crezi că sunt pașii pentru o disciplinare care să urmărească recuperarea celui care a păcătuit?

_____

_____

_____

Întrebarea 4: Cum ne învață Pavel să ne raportăm la cel căzut în păcat? Cum te raportezi tu la un frate care a greșit față de tine?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 5: Ai avut experiențe în domeniul disciplinei în biserică (pozitive sau negative)? Ce te-a învățat Domnul?

_____

_____

_____

_____

III. Exercițiu aplicativ

Roagă-te pentru cei care au părăsit Metanoia fără a se alătura unei alte bisericii. Roagă-te ca Dumnezeu să îi cerceteze și fii gata să-i îndemni la pocăință și să se întoarcă în biserică. Roagă-te și pentru tine, ca Dumnezeu să-ți dea o inimă dispusă la iertare pentru cei care ți-au greșit, dar și pentru cei care au părăsit adunarea noastră.

_____

_____

_____

Notițe:

Lecția 3

2 Corinteni 2:12-17

Aroma cunoașterii Lui Cristos

Tema: ***Trăirea creștină și mărturia în fața oamenilor***

Verset cheie:

> *Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, Care întotdeauna ne face să triumfăm în Cristos și răspândește prin noi, în orice loc, aroma cunoașterii Lui.* (2 Cor. 2:14 NTR)

I. Explicarea lecției

Continuând tema grijii față de oamenii de lângă noi, Pavel amintește în Cap. 2:12-13 că, cu toate că avea o ușă deschisă pentru Cuvânt în Troa, n-a avut liniște în duhul lui să rămână acolo, pentru că n-a găsit acolo pe Titus. Grija, preocuparea lui față de fratele lui, l-a făcut să lase Troa cu tot cu ușa deschisă pentru Cuvânt, pentru a-l găsi pe acesta.

În vesetul 14, ne este introdusă tema purtării de grijă a lui Dumnezeu, care „ne face să triumfăm în Cristos (ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Cristos... ”. Ce să însemne acest car de biruință, acest triumf în Cristos? Din păcate, foarte mulți credem că acest car de biruință înseamnă victorie, triumf, prosperitate, sănătate, bunăstare, lipsa nevoilor, strâmtorărilor, lipsa suferinței în viață.

Dacă ne uităm însă atenți la întreaga epistolă, Pavel amintește de necazul care i-a lovit în Asia (1:8), de necazuri, nevoi, strâmtorare, bătăi, închisoare (6:4-5), lovituri, primejdii de moarte, foame, sete, frig, lipsă de îmbrăcăminte, griji (11:23-27). Ceea ce înseamnă că,

acest car de biruință a Lui Dumnezeu nu înseamnă lipsa suferinței în viața credinciosului, ci prin suferință, în mijlocul suferinței, dacă rămânem în Cristos, Dumnezeu ne poartă, ne trece biruitori prin ea. Nu absența suferinței, ci Dumnezeu cu noi biruitori prin suferință.

În viața noastră de zi cu zi, spune Pavel mai departe, noi suntem înaintea Lui Dumnezeu, pentru oamenii de lângă noi, o mireasmă, o aromă a cunoștinței Lui Cristos.

Și Dumnezeu, răspândește ***prin noi***, și ***în orice loc***, această aromă. Prin noi și în orice loc. Slujba noastră principală, zilnică, ca și slujitori ai Lui Dumnezeu, este să Îl facem de cunoscut pe Cristos în orice loc ne-am desfășura activitatea, prin viața noastră în primul rând și apoi cu vorba noastră. Lângă noi și după noi, trebuie să miroasă a Cristos.

Dar cum l-ai putea face cunoscut pe cineva pe care nu-L cunoști? Astfel, cunoașterea Lui Cristos trebuie să fie o preocupare continuă, un imperativ în viața creștinului. Iar această preocupare trebuie să aducă schimbare, transformare, sfințire, și o dorință de nestăpânit de a-L face de cunoscut pe Dumnezeu și celor de lângă tine. „Să-l cunoaștem pe Dumnezeu și să-l facem de cunoscut", este o afirmație de scop a Bisericii Metanoia.

Pavel încheie pasajul cu afirmația că ei (apostolii) nu „strică" Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă că nu folosesc strategii rușinoase și ascunse, nu folosesc viclenia, respectiv nu falsifică, nu modifică Cuvântul Lui Dumnezeu (4:2). Vorbirea lor este din partea Lui Dumnezeu, înaintea Lui Dumnezeu care vede tot, și cu o inimă curată. Respectul pentru Cuvântul lui Dumnezeu presupune o muncă serioasă și atentă, precum și o curăție a inimii pentru a pricepe acest Cuvânt. Responsabilitatea celor ce mânuiesc, ce folosesc Cuvântul, ca urmare, este foarte mare, pentru că acest Cuvânt poate aduce viață sau moarte celor ce îl aud!

II. Întrebări/ Discuții în grup

Întrebarea 1: Oamenii de lângă noi au nevoie de noi și nu pot ajunge la noi (pier) de multe ori deoarece suntem foarte ocupați, atât la locul de muncă, cât și la biserică în pregătirea activităților. Ce ar trebui să facem să ne mutăm focalizarea mai mult de la activități, la oameni?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 2: Cât timp afectezi în fiecare zi (săptămână), pentru cunoașterea Lui Cristos? Cum și când Îl mărturisești pe Cristos altora?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 3: Cuvântul Lui Dumnezeu într-o inimă curată care-L caută pe Dumnezeu aduce schimbare, transformare, sfințire. Acest lucru trebuie să se vadă în trăirea ta. Cum arată mărturia ta în fața familiei, colegilor de școală sau muncă?

_____

_____

_____

Întrebarea 4: Ți s-a întâmplat vreodată să „strici" Cuvântul Lui Dumnezeu? Să ți se pară nerelevant să-l afirmi, să tai din el, să adaugi la el, să-l modifici puțin, să-ți fie rușine de El? Oare de ce ne vin asemenea lucruri?

_____

_____

_____

Cum am putea reduce asemenea atitudini și cum le-am putea schimba cu o inimă curată, din partea Lui Dumnezeu, înaintea Lui Dumnezeu?

_____

_____

_____

Întrebarea 5: Ești chemat să fii o mireasmă a cunoștinței lui Cristos pentru cei de lângă tine (familie, colegi de lucru, grup mic, biserică). Te-ai gândit vreodată că s-ar putea să strici Cuvântul Lui Dumnezeu prin trăirea ta, și nu numai cu vorba ta?

_____

_____

_____

III. Exercițiu aplicativ

Începe-ți ziua amintindu-ți că Dumnezeu așteaptă să răspândești și astăzi în orice loc mireasma cunoștinței Lui. Și ziua ta va arăta altfel ca până acum.

Notițe:

Lecția 4

2 Corinteni 3:1-18

Noul Legământ

Tema: ***Nu Legea, ci Duhul îl face pe credincios să semene cu Cristos și să reflecte slava lui Dumnezeu.***

Versete cheie:

> *Domnul este Duhul, iar acolo unde este Duhul Domnului este libertate. Noi toţi, cu feţe neacoperite, reflectăm slava Domnului, ca într-o oglindă, şi suntem transformaţi în asemănarea Sa din slavă în slavă; aceasta vine de la Domnul, Care este Duhul.* (3:17-18, NTR)

I. Explicarea lecției

Pavel începe această secțiune a epistolei cu două întrebări retorice, al căror răspuns implicit era negativ: „Începem oare din nou să ne recomandăm singuri? Oare avem nevoie, așa cum au unii, de scrisori de recomandare către voi sau de la voi?" (cf. 3:1)

Încredere și competență (3:1–5)

Scrisorile de recomandare erau comune în lumea antică. Pavel însuși a făcut recomandări în scrisorile sale (Romani 16:1-2, 1 Corinteni 16:3, 16:10-11, 2 Corinteni 8:16-24). În ceea ce-l privește, consideră că nu are nevoie de astfel de scrisori în fața credincioșilor din Corint. Ei înșiși erau scrisoarea lui de recomandare, fiindcă puterea Evangheliei lui Cristos pe care o predicase in Corint le-a transformat viața. Credincioșii din Corint erau dovada slujirii lui, pe care o purta în inimă, fiind gata s-o arate în orice ocazie. Asemenea lor, și noi suntem o scrisoare a lui

Cristos – și despre Cristos. El își scrie evanghelia sa către lume pe inimile noastre de carne, în gândurile și purtarea noastră, ca să ne vadă toți (3:3). Noi suntem o scrisoare a lui Cristos către oameni, ca ei să citească despre harul Domnului, despre mântuire, despre iertare, despre viața nouă în Duhul.

Se pare că provocarea din Corint l-a determinat pe apostolul Pavel să își facă o evaluare. El știa că transformarea produsă în inimile credincioșilor din Corint se putea realiza doar prin puterea Evangheliei. Era încrezător că aceste lucruri au avut loc cu adevărat și nu au nimic de-a face cu propria sa competență personală. S-a așezat, pe sine și tot ceea ce a făcut, înaintea lui Dumnezeu și a putut, în conștiința sa, să declare că lucrarea lui este întemeiată pe harul revelat de Noul Legământ, că este adevărată și aprobată de Dumnezeu. El s-a grăbit să-I dea slavă lui Dumnezeu și nu lui însuși. Încrederea lui era în Dumnezeu, iar destoinicia lui venea de la Dumnezeu. Deși a fost un om învățat și bine educat, totuşi el nu depindea de propria sa adecvare. El depindea de Domnul.

Noul Legământ în contrast cu Legea lui Moise (3:6-11)

Cuvântul legământ provine din cuvântul grecesc *diathēkē,* un termen general pentru un acord obligatoriu, tradus uneori prin „testament". Un legământ implică întotdeauna două sau mai multe părți specifice, deși termenii pot fi stipulați și îndepliniți doar de una singură. În Vechiul Testament, termenul este folosit în mod constant cu privire la legămintele lui Dumnezeu cu poporul Său - legăminte pe care Dumnezeu le-a inițiat și le-a stabilit și care uneori erau condiționate, iar alteori nu.

„Vechiul legământ" al legii a fost dat prin Moise pe Muntele Sinai (3:7). El era un acord unilateral care a structurat fiecare aspect al existenței sociale, religioase și civile a poporului Israel din vremea lui Moise până în zilele lui Pavel și conținea în total 613 porunci. Acesta nu includea interpretările rabinice ale legii (Tanaim-ul Mishnah), care erau, de asemenea, considerate obligatorii. Prin

comparație, „Noul legământ” a fost încheiat prin moartea și învierea lui Isus, fiind un legământ al mântuirii prin credință și har.

Abordarea generală a lui Pavel nu este de a denigra legământul mozaic, ci mai degrabă de a demonstra superioritatea noului legământ asupra celui vechi. Pentru a face acest lucru, el folosește o formă evreiască de argumentare (de la mai mic la mai mare). Raționamentul lui este că, dacă gloria vechiului legământ a fost atât de copleșitoare încât israeliții nu au putut să privească la fața slujitorului său în timp ce el cobora de pe Muntele Sinai cu tablele legii, cu atât mai slăvit trebuie să fie noul legământ, a cărui splendoare este permanentă și a cărui glorie nu se estompează.

Slava reflectată pe fața lui Moise, care se stingea (3:7-11), simboliza efemeritatea vechiului legământ. La fel ca gloria de pe fața lui Moise, vechiul legământ nu a fost niciodată menit să fie permanent. Slava sa era o slavă trecătoare, care se diminua. Nu era soluția la situația dificilă a păcătoșilor, deoarece nu îi putea salva. Vechiul legământ prescria ceea ce trebuiau să facă oamenii, dar nu le putea da posibilitatea de a face acest lucru. El oferea o bază pentru osândă/blestem, dar nu pentru mântuire; pentru condamnare, dar nu pentru justificare; pentru vinovăție morală, dar nu pentru puritate morală.

Pe de altă parte, Noul Legământ este permanent și nu va fi niciodată înlocuit sau completat. Moartea lui Cristos a fost atât de cuprinzătoare și definitivă, încât a plătit prețul și pentru păcatele sfinților din vechiul legământ. Nimic nu mai poate fi adăugat la lucrarea Sa desăvârșită. Orice încercare de a reveni la ritualul și ceremonia exterioară a vechiului legământ nu aduce o binecuvântare, ci un blestem.

Implicația este că, deși legământul mozaic poate conferi o glorie și credibilitate slujitorilor și adepților săi, din cauza caracterului său tranzitoriu, nu are un efect de durată. Numai noul legământ, cu splendoarea lui de durată, poate conferi o credibilitate permanentă și de durată slujitorilor săi. A fi un slujitor al vechiului legământ înseamnă, prin urmare, a fi un instrument al morții și al distrugerii.

Slujirea noului legământ, pe de altă parte, aduce Duhul (v. 8) și neprihănirea/îndreptățirea (v. 9). Prin urmare, a fi un slujitor al acestui legământ înseamnă a fi un instrument al vieții și al mântuirii.

Pavel era plin de încredere cu privire la slujba lui, capacitatea lui pentru acea slujbă izvorând din legământul cel nou cu Dumnezeu. Iar slujirea nu era a literei, ci a Duhului, adevărata forţă pentru împlinirea planurilor lui Dumnezeu, aşa cum Duhul le dădea.

Doctrina lui despre noul legământ nu a fost ceva inventat de el pentru această ocazie. În calitate de cercetător profund al Scripturilor, Pavel citise cu siguranță Ieremia 31:27–34, precum și Ezechiel 11:14–21. Lucrarea harului schimbă inima. Duhul lui Dumnezeu ia Cuvântul lui Dumnezeu și îl scrie în inimă, iar rezultatul acestui proces este o transformare reală a vieții în acord cu standardul de sfințenie cerut de Dumnezeu.

Transformarea vieții realizată prin lucrarea Duhului (3:12-18)

Biblia folosește simboluri, comparații, metafore și alte instrumente literare pentru a-și transmite mesajul. În acest paragraf, Pavel a folosit experiența lui Moise și a vălului său pentru a ilustra libertatea glorioasă și transformarea vieții creștine sub har. El a văzut în experiența lui Moise relatată în Exod 34:29–35 un sens spiritual profund pe care îl explică în acest pasaj. Când Moise a coborât din comuniunea cu Dumnezeu, chipul lui a strălucit, reflectând slava lui Dumnezeu. Când le-a vorbit oamenilor, ei au putut vedea gloria de pe chipul lui și au fost impresionați de ea.

Dar Moise știa că slava va dispărea; așa că, atunci când a terminat să-i învețe pe oameni, și-a pus un văl ca să mascheze dispariția strălucirii de pe față sa. Valul i-a împiedicat pe oameni să vadă „sfârșitul” gloriei pe măsură ce aceasta a dispărut. Pavel a afirmat metaforic că același văl a rămas peste mințile evreilor din vremea lui. Când ei citeau din Tora, puteau sa vadă o sclipire a slavei lui Dumnezeu, dar nu mai mult de atât. Numai în Cristos este îndepărtat vălul acesta, fiindcă Cristos este revelația slavei lui

Dumnezeu într-un mod mult mai plenar decât a fost vreodată Moise. Cei care cred în Cristos văd slava limpede, pentru că vălul care le acoperea mintea este luat.

Creștinii posedă inimi și minți reînnoite, permițându-le să vadă revelația lui Dumnezeu mai deplin decât au văzut-o cei aflați sub vechiul legământ. Multe lucruri rămân încă ascunse (Rom. 11:33-34), dar în comparație cu vizibilitatea ei sub vechiul legământ, slava lui Dumnezeu este acum foarte vizibilă în Cristos.

Pasajul se încheie cu o aplicație personală (3:18). Acest verset este punctul culminant al capitolului și prezintă un adevăr pe care nu trebuie să-l ignorăm. Fiecare credincios poate împărtăși imaginea lui Isus Cristos și este transformat/ transfigurat „din slavă în slavă" prin lucrarea Duhului lui Dumnezeu!

Pe măsură ce trăim în prezența Dumnezeului nostru glorios, contemplând gloria Lui, aceasta ne schimbă într-un mod continuu. Trăind în prezența Sa, atributele Sale comunicabile se reflectă din ce în ce mai mult în viețile noastre: pacea, mila, înțelepciunea, libertatea, dreptatea, frumusețea, adevărul, cunoașterea, bunătatea Lui ajung să ne caracterizeze pe noi ca și credincioși ai noului legământ. Pe măsură ce ne împărtășim în acest fel din gloria lui Dumnezeu, datorită unirii și umblării noastre cu Domnul nostru Cristos, suntem transformați.

Sinclair Ferguson afirmă: „În Scriptură, imaginea și slava sunt idei legate între ele. Ca imagine a lui Dumnezeu, omul a fost creat pentru a reflecta, a exprima și a participa la gloria lui Dumnezeu, în miniatură, sub formă de creatură. Reîntoarcerea la aceasta se realizează prin lucrarea de sfințire a Duhului Sfânt, prin care El îi ia pe cei care au deformat chipul lui Dumnezeu în rușinea păcatului și îi transformă în cei care poartă acest chip în slavă ... Ținta pe care am fost creați să o atingem, dar pe care am ratat-o, a fost gloria. Am păcătuit și nu am reușit să atingem acest destin. În acest context, sarcina Duhului poate fi enunțată simplu: să ne aducă la glorie, să creeze glorie în noi și să ne glorifice împreună cu Cristos."

II. Întrebări/Discuții în grup

Întrebarea 1: În conformitate cu 2 Cor. 3:2-3, credincioșii sunt o scrisoare a lui Cristos, citită de oamenii din jurul lor. Cât de bine se vede mesajul lui Cristos, și cât de clar se citește el în viața ta?

_____

_____

_____

Întrebarea 2: Citește 3:7-11 și notează expresiile care arată contrastul între Noul Legământ și Legea lui Moise (vechiul legământ). În ce fel evidențiază aceste expresii superioritatea Noului Legământ? Care este relevanța lor în viața ta de credință?

_____

_____

_____

Întrebarea 3: În conformitate cu Matei 22:36-40, vedem că Domnul Isus nu dă la o parte esența vechiului legământ. Care sunt poruncile și învățăturile din vechiului legământ pe care le regăsim și în legea lui Cristos (Noul Legământ)

_____

_____

_____

Întrebarea 4: Ne așteptăm ca Dumnezeu să schimbe oamenii pe care îi cunoaștem și îi iubim, prin Evanghelie. Ce ne spune acest pasaj despre aportul nostru la această schimbare? Care este rolul tău în acest proces?

_____

_____

_____

Întrebarea 5: Cum descrie versetul 3:18 sfințirea – creșterea progresivă în sfințenie? În ce domeniu ai dori să fii făcut mai asemănător cu Cristos?

_____

_____

_____

Exercițiu Aplicativ:

Versetul 18 este poate cea mai bogată declarație din toată Biblia despre felul în care progresează credincioșii – doctrina sfințirii progresive. Pavel spune că „noi toți" (spre deosebire de doar Moise), „cu fața dezvelită" (spre deosebire de cea acoperită a lui Moise), „reflectăm slava Domnului și suntem transformaţi în asemănarea Sa din slavă în slavă". Cuvântul grecesc pentru „transformat" este folosit doar o altă dată în Noul Testament, în Romani 12:2 („lăsaţi-vă transformaţi prin reînnoirea gândirii voastre"), unde se are din nou în vedere un proces treptat de schimbare.

Gândiți-vă la modul în care Pavel învață că suntem schimbați – și anume, privind pe Domnul, nu prin puterea voinței, prin programe în patru sau doisprezece pași, sau meditație care manipulează mintea. Imaginează-ți un Facebook spiritual. Cum ar trebui să arate înfățișarea ta d.p.d.v. spiritual ca să ai libertatea să o postezi acolo? Meditează și cere-i Domnului să te ajute sa crești în asemănare cu Cristos.

Notițe:

Lecția 5

2 Corinteni 4:1-15

Purtând comoara Evangheliei în vase de lut

Tema: ***Lumina cunoașterii slavei lui Dumnezeu strălucește prin slăbiciunea celor care o proclamă***

Versete cheie:

> *Noi nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Isus Cristos ca Domn, iar pe noi înșine ca sclavi ai voștri, de dragul lui Isus. Fiindcă Dumnezeu, Care a spus: „Să strălucească din întuneric lumina!“, este Cel Ce a strălucit în inimile noastre ca să ne dea lumina cunoașterii slavei lui Dumnezeu în fața lui Isus Cristos. Dar noi avem comoara aceasta în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaiîntâlnită să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi* (2 Cor. 4:5-7 NTR)

I. Explicarea lecției

Așa cum am văzut în primele trei capitole ale acestei scrisori, Pavel este angajat într-o luptă pentru inimile și mințile credincioșilor din biserica din Corint, biserică pe care el însuși a fondat-o.

În acest pasaj, Pavel aruncă o lumină asupra lucrării sale, discutând despre modul în care a prezentat Noul Legământ celor pierduți. El le-a explicat corintenilor că a predicat Evanghelia lui Cristos cu îndrăzneală, smerenie, onestitate și integritate, și a arătat că oamenii care aleg să nu răspundă la un astfel de mesaj glorios au fost orbiți spiritual de Satan. Pavel a subliniat că L-a predicat pe Isus – nu pe el însuși – și a remarcat că puterea Evangheliei din el a fost cea care i-a dovedit sinceritatea și integritatea.

Isus, Mesia, este reflectarea deplină și adevărată a unicului Dumnezeu creator, după chipul căruia au fost făcuți toți oamenii. Evanghelia nu este despre un dumnezeu diferit, ci despre același Dumnezeu creator care aduce o nouă viață și lumină în lumea Sa, o lume în care moartea și întunericul și-au făcut casă și i-au uzurpat rolul. Isus este cel care Îl reflectă pe însuși Dumnezeul cel viu; iar când Îl privești pe Isus, așa cum a făcut-o Pavel, față în față, îți dai seama că privești la propria glorie a lui Dumnezeu.

Iar Evanghelia este răspândită prin intermediul oamenilor fragili, pentru a ne asigura că lui Dumnezeu i se dă gloria cuvenită. Prin slăbiciunea noastră, puterea lui Dumnezeu devine vizibilă și convingătoare. Astfel, fragilitatea și slăbiciunea condiției umane este mecanismul ales de Dumnezeu pentru a-și îndeplini scopul și pentru a aduce glorie Lui însuși (4:7).

Slăbiciunea noastră face de fapt parte din strategia lui Dumnezeu. Chiar dacă El ne-a cunoscut de la început, a decis în mod deliberat să ne folosească și să lucreze prin slăbiciunea noastră. Comoara de a privi cu fețele descoperite la slava lui Dumnezeu în Cristos este așezată în vase slabe tocmai pentru a arăta că puterea supremă aparține lui Dumnezeu, nu nouă.

Versetele 8 și 9 explică cum funcționează acest lucru – ne confruntăm cu tot felul de dureri, dar nu suntem zdrobiți, cu tot felul de provocări, dar nu suntem împinși la disperare, cu tot felul de opoziții, dar nu suntem abandonați de Dumnezeu; suntem loviți, dar nu vom fi distruși. Suferința noastră oferă platforma pentru manifestarea puterii lui Dumnezeu. Dumnezeu Își va etala gloria prin noi, iar acest lucru se va întâmpla în contextul durerii, al luptei, al dificultăților, al descurajării și al suferinței.

Cuvântul folosit pentru *moarte* de aici nu se referă doar la moartea lui Isus pe cruce, ci la lunga sa călătorie, prin suferință, până la cruce. Pavel spune că slăbiciunea și suferința noastră sunt caracteristicile esențiale și de durată ale slujirii; prin urmare dacă declarăm că vrem să-L slujim pe Isus, trebuie să ne gândim bine,

pentru că Dumnezeu folosește oameni slabi – vase de lut, pentru a aduce oamenilor lumina Evangheliei slavei lui Cristos.

Pavel subliniază astfel faptul că, pentru a vedea adevărul învierii la lucru în viața noastră, trebuie să fim pregătiți să vedem și răstignirea la lucru. Uneori, la fel ca apostolul Pavel, ne vom simți greu încercați, nedumeriți, persecutați și loviți. Cu toate acestea, atunci când Îi aparținem lui Cristos, putem fi siguri că nu vom fi zdrobiți, lăsați în disperare, abandonați sau distruși. Acest lucru ar trebui să fie o mare mângâiere pentru noi toți. Suntem într-adevăr „vase de lut" pe acest pământ, dar purtăm în noi comoara luminii Evangheliei.

Vrei să lași lumina ta să strălucească înaintea celorlalți? Să ai un impact la locul tău de muncă? Să ai un impact în școala ta? Să-ți atingi vecinii? Să-ți salvezi familia? Atunci scoate capacul de pe vasul de lut și lasă lumina gloriei Evangheliei lui Cristos să strălucească chiar și prin crăpăturile vieții tale slabe și neînsemnate. Pentru că doar vasele goale și slabe au loc să fie umplute cu putere divină.

II. Întrebări/ Discuții în grup

Întrebarea 1: În acest pasaj, Pavel spune că este prigonit, dar nu abandonat, că este doborât, dar nu zdrobit. Dacă la acest moment Pavel are avantajul de a privi retrospectiv, la lucruri care au trecut, apostolul nu a uitat ce a simțit atunci când era în focul încercărilor. Când am citit capitolul 1, am descoperit că în acel moment el chiar se simțea ca și cum ar fi fost zdrobit, abandonat și distrus. În ce fel este aceasta o încurajare pentru noi atunci când trecem prin, suferință, încercări, persecuție, ispită, sau diverse necazuri?

_____

_____

_____

Întrebarea 2: Prin 2 Corinteni, Dumnezeu ne arată că nimeni nu este perfect. Dar atunci când e nevoie să-L proclamăm pe Cristos sau să slujim într-un fel Împărăției, deseori noi presupunem că imperfecțiunile noastre mai degrabă vor sta în calea Evangheliei. Însă prin slăbiciunile și imperfecțiunile noastre, Cristos se vede cel mai clar.

Adu înaintea lui Dumnezeu în rugăciune toate slăbiciunile interioare (cum te vezi tu), precum și piedicile exterioare – care ți le pun alții. Roagă-te să te poți vedea așa cum te vede Dumnezeu și cere putere să treci peste încercări, așa cum a făcut Pavel.

_____

_____

_____

Întrebarea 3: Care sunt unele dintre modalitățile prin care diavolul îi orbește pe oameni față de adevărul lui Dumnezeu?

_____

_____

_____

Întrebarea 4: În v. 13, Pavel face legătura între credința în Evanghelie și proclamarea Evangheliei. În esență, acestea ar trebui să fie inseparabile. De ce credeți că atât de mulți creștini au dificultăți în a vorbi despre ceea ce cred?

_____

_____

_____

Care sunt lucrurile care te împiedică pe tine personal să-L mărturisești pe Cristos și ce poți face ca să depășești aceste impedimente?

_____

_____

_____

Exercițiu aplicativ

În primele 2 versete ale Cap. 4, Pavel ne spune că *deoarece avem slujba aceasta* (suntem slujitori ai Noului Legământ), *nu ne descurajăm, ci dimpotrivă, respingem lucrurile ascunse şi ruşinoase, nu umblăm cu viclenie, nici nu falsificăm Cuvântul lui Dumnezeu, ci, ne recomandăm pe noi înşine conştiinţei oricărui om, înaintea lui Dumnezeu, **prin expunerea adevărului***.

Care sunt câteva lucruri pe care le poți face pentru ca gloria lui Cristos să strălucească în lume – enumeră cel puțin trei moduri specifice în care poți expune adevărul lui Cristos, chiar și prin vasul tău de lut, astăzi.

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Comentariu Suplimentar – *Contextul istoric și cultural*

Acest pasaj conține primul dintre cele trei „*cataloage* de greutăți” din 2 Corinteni. Celelalte două se găsesc în 6:3-10 și 11:23-33. Catalogul de greutăți era o caracteristică standard a învățăturii stoicilor și cinicilor din vremea lui Pavel. Prin enumerarea adversităților pe care le-au îndurat în slujba umanității, acești filosofi căutau să demonstreze virtutea lor superioară – în special, tăria de caracter, autosuficiența și indiferența față de circumstanțele externe.

La fel ca omologii săi greco-romani, Pavel a folosit și el această formă retorică pentru a se lăuda pe sine ca model de urmat (6:4), Apostolul diferă însă de stoici și cinici în câteva moduri importante.

Astfel, în timp ce Pavel se oferă pe sine însuși ca exemplu de tărie și rezistență, el își recunoaște cu ușurință slăbiciunea și înțelege suferința sa ca pe o demonstrație a nevoii sale de puterea lui Dumnezeu (12:9-10). În timp ce stoicii pretindeau că sunt „mari, puternici, eminenți și puternici ... pentru că el [stoicul] are posesia puterii care îi revine unui astfel de om, fiind invincibil și de neînvins”, Pavel recunoaște că puterea lui este în întregime derivată (Col. 1:29; Fil. 4:13). În loc să se laude cu autosuficiența sa, Pavel ține să le spună bisericilor sale: „Nu suntem suficienți pentru a pretinde că ceva vine de la noi înșine; suficiența noastră vine de la Dumnezeu” (2 Cor. 3:5).

Notițe:

Lecția 6

2 Corinteni 4:16-5:10

Creștinul autentic este plin de încredere în lucrurile nevăzute

Tema: ***În mijlocul provocărilor exterioare și a decăderii fizice, credinciosul experimentează puterea restauratoare a lui Dumnezeu și privește cu încredere spre veșnicie***

Versete Cheie:

> *Noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele care nu se văd, deoarece cele care se văd sunt trecătoare, dar cele care nu se văd sunt veșnice.* (2 Cor. 4:18)
>
> *Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea tronului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata potrivit cu ceea ce a făcut în timp ce era în trup, fie bine, fie rău.* (2 Cor. 5:10 NTR)

I. Explicarea lecției

Toți creștinii pot învăța din exemplul lui Pavel cum să rabde singurătatea, dezamăgirea, durerea și persecuția cu care se confruntă. În baza realității gloriei lui Dumnezeu revelată in Isus Cristos, Pavel oferă trei principii care l-au susținut să „nu cadă de oboseală".

Prețuiește puterea spirituală mai mult decât pe cea fizică

Omul de afară este o referință a trupului fizic, partea lui muritoare. De la naștere până la moarte, trupul nostru se află într-o continuă degradare, proces descris atât de grafic de Solomon in Eclesiastul 12:1-7. Degradarea „omului de afară" a lui Pavel, este datorită cauzei lui Cristos. Omul dinăuntru este partea noastră care trăiește veșnic. În mod paradoxal, atunci când creștinii sunt slabi și la

capătul propriilor lor resurse, ei de fapt se află în locul în care pot fi întăriți spiritual.

Prețuiește viitorul mai mult decât prezentul

Greutățile și încercările vieții au, de fapt, un efect pozitiv deoarece produc pentru noi o greutate veșnică de slavă. Puse pe cântar, greutatea slavei (gloriei) veșnice atârnă greu în favoarea recompensei eterne. De fapt, greutatea veșnică a slavei pe care creștinii o vor experimenta, este cu atât mai mare decât suferințele din această viață, încât Pavel o descrie ca fiind fără termen de comparație.

Această greutate veșnică de slavă, descrisă de Pavel în 4:17, include un trup nou, iar Pavel afirmă cu putere aceasta prin expresia „știm, în adevăr". Ca meșteșugar în facerea corturilor, Pavel folosește analogia cortului trupesc pentru a descrie casa temporară a sufletului de pe acest pământ. La fel cum cortul întâlnirii al poporului Israel a fost înlocuit cu templul în Țara promisă, la fel și cortul acesta temporar va fi înlocuit în cer cu un trup veșnic, nepieritor.

De asemenea, Pavel era epuizat de frustrări, dezamăgiri, limitări, slăbiciuni și păcate ale acestei vieți și tânjea să fie „îmbrăcat cu locașul ceresc". Metafora îmbrăcării unui locaș ca și cum ar fi o îmbrăcăminte, se referă la învierea trupului, la trupul de slavă și perfecțiunea vieții veșnice. Aceasta va înlocui pentru totdeauna corupția epuizantă a vieții, provocată de păcat în această lume și ne va elibera din umanitatea noastră decăzută.

Prețuiește eternul mai mult decat temporarul

În continuare Pavel ne cheamă să privim lucrurile care se văd (toate ideile, valorile, standardele și realizările temporare ale lumii materiale) ca niște lucruri care aparțin timpului, având un început și un sfârșit, în timp ce concentrarea noastră trebuie să fie asupra celor veșnice, care nu se văd. Moartea ne va conduce în prezența Domnului, de aceea Pavel „este plin de încredere" în fața ei.

Pentru credincioși, realitatea acestei lumi este că, în timp ce „suntem acasă în trup”, noi suntem „departe de Domnul”. Deși credincioșii comunică cu Domnul în rugăciune, studiul Cuvântului și comuniunea prin Duhul Sfânt, totuși există un sens în care aceștia sunt separați de Dumnezeu și tânjesc ca această separare să se sfârșească.

Pentru toți, moartea vine ca și un proprietar nepăsător, fluturând ordinul de evacuare. Însă pentru credincioși, acest ordin de evacuare îi eliberează din comunitatea lumească, într-o reședință infinit mai mare și mai glorioasă, din comunitatea cerească. De aceea, o îngrijorare obsesivă a bunăstării fizice (a stării de sănătate) sau o frică morbidă de moarte, este incompatibilă cu perspectiva creștină.

II. Întrebări/ Discuții în grup

Întrebarea 1: Cum crezi că ar putea fi raiul sau viața de apoi? Ce opinii ai auzit exprimate în legătură cu acest subiect?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 2: Cineva care îți observă viața de zi cu zi ar ajunge la concluzia că trăiești pentru viitor sau că ai alunecat în a trăi pentru ziua de azi?

_____

_____

_____

De ce crezi că au ajuns la concluzia aceasta şi ce ar trebui să schimbi?

_____

_____

_____

Întrebarea 3: În ce fel tu sau cei pe care îi cunoști sunteți împovărați de existența voastră fizică actuală?

_____

_____

_____

Întrebarea 4: Care sunt câteva moduri prin care îți păstrezi concentrarea asupra promisiunii veșniciei cu Cristos? Cum te ajută acest lucru să înduri necazurile de moment din această viață?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 5: Conform 2 Corinteni 5:10, care este binele sau răul pe care-l poate face omul, în baza cărora își va primi răsplata înaintea scaunului de judecată al lui Cristos? (citește și Rom 2:6-11 și Apoc 20:11-15).

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Meditație:

În 2 Corinteni 5:8, Pavel afirmă că noi, credincioșii, „suntem plini de încredere și ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă la Domnul”. Privești cu nerăbdare părăsirea acestei vieți? Dacă nu, ce te reține?

_____

_____

_____

_____

Notițe:

Lecția 7

2 Corinteni 5:11-6:13

Ambasadori ai lui Cristos

Tema: ***Dumnezeu, care ne-a împăcat cu Sine prin Isus Cristos, ne-a încredințat să ducem și celor din jur mesajul reconcilierii.***

Versete cheie:

> *Astfel, dacă cineva este în Cristos, este o nouă creație. Cele vechi s-au dus. Iată, toate au devenit noi! Și toate acestea sunt de la Dumnezeu, Care, prin Cristos, ne-a împăcat cu Sine și ne-a dat slujba împăcării: aceea că Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu Sine, fără a lua în considerare nelegiuirile lor, și a pus în noi Cuvântul împăcării. Noi suntem deci ambasadori ai lui Cristos și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Cristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!* (2 Cor. 5:17-20 NTR)

I. Explicarea lecției

Acest pasaj este unul dintre cele mai bogate din scrisorile lui Pavel în ceea ce privește înțelegerea teologiei și a misiunii apostolului. Astfel, în prima parte, cap. 5:11-6:2, ne este prezentat mesajul împăcării sau slujba reconcilierii pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu. În a doua parte, în cap. 6:3-10, Pavel ne dă o imagine despre cum arată în realitate un slujitor al lui Dumnezeu.

5:11-16 Ne temem de Dumnezeu, nu de oameni și îi iubim pe oameni datorită lui Cristos

În acese versete, Pavel expune două elemente care îl motivează în viața și în slujirea sa: frica – de Domnul și dragostea – de oameni.

Frica avută în vedere aici este teama de Domnul, teamă care întotdeauna este descrisă în mod pozitiv în literatura biblică. A te teme de Domnul înseamnă să prețuiești aprobarea Lui mai presus de orice altceva, iar antiteza ei este „frica de om". Prin urmare, într-o epocă în care alegerea personală domnește, responsabilitatea noastră este de a împărtăși adevărul cu ceilalți. În loc să acceptăm tacit credințele și acțiunile altora, realitatea iminentă a scaunului de judecată al lui Cristos ne motivează să „convingem oamenii" să-L accepte pe Cristos (2 Cor. 5:11).

Pe de altă parte, jertfa de iubire a lui Cristos este cea care îl împinge și îl transformă pe Pavel. Apostolul prezintă exemplul de iubire sacrificială a lui Isus ca fiind cel care ne fundamentează motivația și are ca efect transformarea noastră. Astfel, în versetul 14, Pavel accentuează faptul că „dragostea lui Cristos" ne conduce/determină/constrânge. Ca urmaș al lui Cristos, Pavel este forțat, constrâns, împins să iubească oamenii așa cum a făcut și o face Cristos.

5:16-18 Transformarea vieții – O nouă creație în Cristos

Versetele 16-17 exprimă două rezultate care decurg din identificarea cu Cristos în moartea Sa – cum gândim și cine suntem în Cristos. În versetul 16, Pavel le spune corintenilor că perspectiva lor fundamentală ar trebui să se schimbe acum. Deși obișnuiau să îi privească pe ceilalți dintr-un punct de vedere lumesc (sau pur și simplu uman), acum îi privesc pe ceilalți în mod diferit.

Acest nou punct de vedere este posibil deoarece credinciosul este acum o „creație nouă" în Cristos (5:17). Cei care și-au pus credința în Cristos au experimentat o reînnoire interioară profundă prin Duhul lui Dumnezeu în inimile lor. Această reînnoire produce schimbări în valori și comportamente, pe măsură ce credincioșii cresc până la maturitatea în Cristos (vezi și Ef. 4:15-16).

Când această viață nouă se naște în noi prin lucrarea Duhului Sfânt, nu prin fapte omenești, vom fi transformați din interior spre exterior, schimbându-ne prioritățile, relațiile și acțiunile. Numai

Dumnezeu poate face această lucrare în noi, dar odată ce a făcut-o, noi participăm la trăirea acestei lucrări interioare (Fil. 2:12-13).

5:18-21 Mesajul împăcării – Slujba reconcilierii

În declarația succintă din 5:18-19, Pavel rezumă tot ceea ce Dumnezeu a făcut pentru noi în Cristos și ceea ce ne cheamă să facem și noi la fel. Dumnezeu „ne-a împăcat cu Sine în Cristos", făcând tot ce era necesar pentru a ne restabili relația cu El.

Dumnezeu a stabilit o modalitate prin care păcatul nostru să fie atribuit lui Isus, care a plătit pedeapsa pentru păcatul nostru și a înfruntat mânia pe care a provocat-o pe bună dreptate, prin moartea în locul nostru. Acest mesaj – mesajul reconcilierii – este cel care ne-a fost încredințat acum.

Când ne gândim la reconciliere, adesea credem că este ceea ce trebuie să facem pentru a merita restaurarea unei relații care a fost ruptă. A fi împăcați cu Dumnezeu și a le arăta altora calea către o relație corectă cu Creatorul lor nu înseamnă însă ceea ce facem noi, ci ceea ce a făcut Dumnezeu, pentru noi, prin Cristos. Evanghelia nu ne cheamă să facem ceva pentru Dumnezeu pentru ca El să ne mântuiască; ea anunță ceea ce Dumnezeu a făcut pentru a ne mântui, pentru ca noi să ne încredem în El.

Ajungem astfel la versetul 20, care se află în centrul acestei secțiuni și am putea spune al întregii epistole: „Prin urmare, noi suntem ambasadorii lui Cristos, Dumnezeu făcând apel prin noi". Misiunea noastră, în calitate de ambasadori ai lui Cristos, este de a proclama tuturor lucrarea de împăcare/reconciliere a lui Dumnezeu în Cristos. Dumnezeu a făcut deja tot ceea ce trebuie făcut pentru ca oamenii pierduți și păcătoși să fie împăcați cu El. Isus, Mielul fără păcat al lui Dumnezeu, a plătit prețul. În calitate de ambasadori ai Săi, suntem chemați să invităm oamenii să accepte această uimitoare lucrare de împăcare pentru a fi reconciliați cu Dumnezeu.

Meditație: Oprește-te un moment și adu-ți aminte cum ai experimentat dragostea lui Dumnezeu în viața ta. Această realitate ar trebui să te motiveze să-I răspunzi înapoi lui Dumnezeu ca un copil iubitor, să trăiești și să umbli în ascultare față de El, dar și să fii un ambasador al iubirii și harului Său pentru alții.

6:1-2 Ai grijă să nu risipești harul lui Dumnezeu!

În cap. 6, Pavel trece de la un rezumat general al slujbei sale de împăcare (5:11-21), la un apel specific și personal către corinteni de a se împăca atât cu Dumnezeu (6:1-2), cât și cu el (6:3-13).

Astfel, apostolul ia în considerare pericolul de a nu răspunde în mod corespunzător la harul lui Dumnezeu, primindu-l „în zadar" (6:1). Ambele scrisori adresate bisericii din Corint includ avertismente cu privire la eșecul testului credinței autentice (1 Cor. 15:2; 2 Cor. 13:5), ceea ce indică faptul că aceasta era o preocupare reală a lui Pavel.

În contextul actual, „în zadar" se poate referi fie la apostazia de la credință (cf. Gal. 3:4 cu 5:5; 1 Tes. 3:5; 1 Tim. 4:1), fie la eșecul de a experimenta plinătatea harului generos al lui Dumnezeu din cauza necredinței sau neascultării (2 Cor. 6:14-7:1). Imaginea este a unei case goale, a unui ulcior gol, sau a unor mâini goale.

Indiferent de interpretare, avertismentul din 6:1 este grav și este menit să prevină ca harul lui Dumnezeu să nu-și atingă efectele divine în viața credinciosului. Scopul lui Dumnezeu în distribuirea harului Său în viața noastră nu este doar pentru beneficiul nostru, ci și pentru ca noi să devenim o binecuvântare pentru alții. Atunci când harul lui Dumnezeu în viața noastră este trunchiat, nu numai noi înșine suferim, ci și familia noastră, prietenii noștri, biserica noastră, comunitatea noastră și societatea noastră.

6:3-13 Slujitorii lui Dumnezeu la lucru

După ce Pavel a început să le descrie corintenilor viața creștină autentică, în încercarea de a-i atrage înapoi la el și la Evanghelie, în capitolul 6, argumentul său atinge punctul culminant într-un

pasaj în care Pavel se numește pe sine însuși „colaborator” (6:1) și „slujitor” (6:4) al lui Dumnezeu, dar și „tată” pentru „copiii” săi din Corint (6:13).

Pavel a înțeles că chemarea sa ca pastor și evanghelist misionar necesita o mentalitate și un stil de viață care să pună bunăstarea copiilor săi mai presus de a sa, și interesele Stăpânului său mai presus de orice.

Nu mulți lucrători creștini vor fi chemați să îndure genul de dificultăți pe care Pavel le descrie aici sau în Cap. 11:23-33. Dar este important pentru toți cei care aspiră să slujească în Împărăția lui Dumnezeu să înțeleagă ce poate implica această chemare, pentru că a deveni creștin nu ne scutește de necazurile vieții.

Ultimul îndemn al lui Pavel în acest pasaj este un apel la corinteni pentru afecțiune reciprocă. Cuvintele lui Pavel sunt pline de emoție în timp ce îi imploră pe „copiii” săi să își deschidă inimile față de el. Pavel a putut face acest apel cu integritate, deoarece a sacrificat atât de mult pentru copiii săi spirituali și astfel și-a demonstrat de multe ori afecțiunea pentru ei.

II. Întrebări/ Discuții în grup

Întrebarea 1: În ce fel slujba împăcării pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o este o responsabilitate pentru fiecare creștin, pe tot parcursul vieții?

_____

_____

_____

_____

Ce înseamnă pentru tine să fii ambasadorul lui Dumnezeu în această lume păcătoasă, ostilă și rebelă?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 2: Cum ne determină frica de Domnul să convingem oamenii să vină la Cristos: Ne temem de ceea ce ne va face Dumnezeu dacă nu evanghelizăm, *sau* ne temem de ceea ce le va face Dumnezeu celor pierduți dacă nu vin la Cristos?... *Sau* ne temem de ambele!? Argumentați.

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 3: Cât de preocupat și de implicat ești în prezent în slujba de reconciliere? În ce activități de evanghelizare (de proclamare a mesajului reconcilierii/împăcării cu Dumnezeu) te implici în mod regulat?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 4: Care sunt câteva modalități naturale și personale, specifice, prin care ai putea începe să te apropii de prieteni, vecini sau colegi de serviciu care nu Îl cunosc (încă!) pe Cristos, cu scopul de a-i provoca să-L cunoască?

_____

_____

_____

_____

Întrebarea 5: De ce este important ca toți creștinii să înțeleagă urgența afirmației lui Pavel: *Acum este ziua mântuirii*? Cum ne ajută această urgență să răscumpărăm timpul, atât în sfințenia personală, cât și în curajul/îndrăzneala de a evangheliza?

_____

_____

_____

_____

Exercițiu aplicativ

Unul dintre cele mai bune moduri în care putem sluji oamenilor pe care Dumnezeu i-a așezat în viața noastră este să-i ajutăm să descopere puterea reconciliatoare a iubirii lui Dumnezeu și a harului lui Isus.

Fiecare dintre noi are relații cu oameni a căror viață Dumnezeu a legat-o de a noastră, și care nu au primit încă împăcarea pe care Dumnezeu o oferă prin Isus.

Fă o listă cu persoanele pe care le cunoști și care au nevoie să experimenteze puterea împăciuitoare a lui Dumnezeu. Pe listă, pune numele lor, relația pe care o ai cu ei și nevoile specifice de rugăciune pe care știi că le au în acest moment din viața lor:

Nume: _____

Relația: _____

Rugăciuni specifice: _____

Nume: _____

Relația: _____

Rugăciuni specifice: _____

Ia-ți angajamentul să te rogi pentru aceste persoane

- Roagă-te pentru nevoile pe care fiecare persoană le are în viața sa.

- Roagă-te pentru ca fiecare inimă să fie blândă și receptivă la orice vrea Dumnezeu să facă.

- Roagă-te ca Dumnezeu să te folosească ca ambasador al mesajului Său de reconciliere pentru fiecare dintre aceste persoane.

- Invită-L pe Duhul Sfânt să îți dea îndrăzneala de a găsi o modalitate de a-i face pe fiecare dintre acești oameni să știe că pot fi împăcați cu Dumnezeu.

* Unul din evenimentele specifice bisericii noastre prin care încercăm să ne apropiem de oamenii care nu Îl cunosc pe Cristos este întâlnirea *Metanoia și prietenii*. Dacă la ultima ediție nu ai reușit să inviți pe cineva, în luna Mai vei avea o nouă oportunitate să chemi chiar oamenii pentru care te-ai rugat.

Notițe:

Lecția 8

2 Corinteni 6:14-7:16

Trăiește până la final o viață sfântă!

Tema: ***Îndemn la sfințire în contextul societății în care trăim și al relației inerente dintre credincioși și necredincioși***

Versete cheie:

> *Preaiubiților, întrucât avem aceste promisiuni, să ne curățim de orice întinăciune a trupului și a duhului, ducându-ne sfințenia până la capăt în frică de Dumnezeu* (2 Cor. 7:1)
>
> *Acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că ați fost întristați spre pocăință. Căci ați fost întristați după voia lui Dumnezeu... Căci întristarea după voia lui Dumnezeu lucrează o pocăință care duce la mântuire, fără regret, dar întristarea lumii lucrează moarte.* (2 Cor. 7:9-10 NTR)

I. Explicarea lecției

6:14-7:1 Cum să trăiești în lume fără ca lumea să trăiască în tine

În prima parte a acestei lecții, cap. 6:14-7:1 Pavel se adresează credincioșilor din Corint provocându-i să își ducă până la capăt sfințirea. Îndemnul acesta nu este însă doar unul teoretic, ușor de pus în practică, deoarece vine în contextul societății și al culturii în care ei trăiau. Iar în primul rând acest fapt avea implicații asupra relației inerente dintre credincioși și necredincioși.

2 Cor 6:14-18 reprezintă astfel o avertizare a apostolului Pavel cu privire la relația credincioșilor cu cei necredincioși. Îndemnul principal *să nu ne prindem la jug* sau să *nu ne înjugăm în mod inegal cu cei necredincioși,* urmat de porunca complementară de a

ieși din mijlocul lor și de a nu atinge nimic necurat (6:17) par destul de simple la prima vedere. Problema este cum trebuie înțelese și aplicate în mod corect.

Jugul era instrumentul care se punea pe umerii a două animale pentru ca acestea să poată merge una lângă alta și să tragă împreună un plug sau o căruță. Când animalele erau înjugate în mod egal, munca mergea bine; altfel munca era dureroasă și neproductivă. Pentru a fi înjugați în mod egal, de obicei însemna că erau de dimensiuni similare, aveau un pas care se potrivea cu cel al celuilalt animal și trăgeau în aceeași direcție.

Prin urmare, **în primul rând,** când Pavel se folosește de această ilustrație și ne îndeamnă *să nu ne prindem/unim cu necredincioșii*, el nu vorbește despre o relație normală, obișnuită din societatea sau cultura în care fiecare dintre noi trăim. Din acest motiv el precizează mai departe: Căci ce *legătură (asociere; parteneriat)* este între dreptate și fărădelege? Sau ce *părtășie* are lumina cu întunericul? Pavel nu ne spune să nu avem nimic de-a face cu necredincioșii, fiindcă atunci ar trebui să ieșim din lume (cf. 1 Cor. 5:9-10). De fapt, pe tot parcursul Bibliei, urmașii lui Hristos sunt chemați să intre în legătură cu cei care sunt departe de Dumnezeu, să se împrietenească cu ei și să-i iubească.

Pavel folosește imaginea unui jug pentru a indica un tip special de relație, care va avea un impact semnificativ asupra traiectoriei vieții cuiva. Pavel spune: *Vor exista anumite relații cheie în viața ta care vor stabili direcția a tot ceea ce faci și cine vei deveni. În aceste relații, fiți foarte atenți. Asigură-te că ești pus în jug cu oameni care au credință, valori, viziune de viață, direcție similare*.

În al doilea rând, spune Pavel, *Ieșiți din mijlocul lor și separați-vă!* Când trăim suficient de mult timp într-un loc ca și Corintul, sau Aradul, ne putem obișnui cu el. Când vedem necurăția destul de des, uneori s-ar putea să înceteze să ne mai deranjeze, până la punctul în care nici măcar nu o mai observăm.

Dar acest lucru nu înseamnă că trebuie să fugim din Corint, sau din sau din locul în care trăim, muncim, ori suntem integrați în societate. Adevărul este că nu putem scăpa de faptul că suntem în această lume și nici nu ar trebui să încercăm să o facem. Pentru că am fost înfiați din această lume prin sângele lui Cristos, noi suntem chemați nu să ne separăm de lume, ci să fim o lumină pentru cei din lume.

Trebuie să rămânem însă atenți, devenind foarte conștienți de locurile în care există și se dezvoltă necurăția. În acest fel, putem evita circumstanțele și situațiile specifice în care am putea fi atrași în practici păcătoase care duc la păcat.

În al treilea rând, atunci când Pavel le reamintește să nu atingă nimic necurat (v. 17), trebuie să avem în vedere contextul vechi-testamentar în care vorbește apostolul. În acele zile, evreii aveau o listă întreagă de lucruri care erau declarate "necurate". Oamenii cunoșteau lista și evitau să atingă acele lucruri. Pentru noi, trebuie să ne întrebăm ce înseamnă acest lucru și cum trebuie să îl aplicăm la viața noastră.

Un lucru necurat este tot ceea ce ne împiedică să umblăm îndeaproape cu Dumnezeu. Poate fi aproape orice. Trebuie să fim rugători, înțelepți și smeriți în timp ce căutăm să identificăm aceste *lucruri necurate*, apoi să luăm decizia de a le elimina.

Astfel, creștem în sfințenie pe măsură ce mergem tot mai îndeaproape, mână în mână, cu Tatăl nostru iubitor. Ne întărim viața de credință atunci când suntem atenți cu ce persoane ne asociem și când începem să evaluăm ce ar trebui să atingem și ce ar trebui să ne abținem să atingem

7:2-16 Pocăința corintenilor

În cea de-a doua parte a lecției, cap. 7:2-16, apostolul își exprimă bucuria și mângâierea ca urmare a reacției pozitive de pocăință din partea corintenilor, ca urmare a mustrărilor și îndemnurilor sale.

Dacă 2 Cor 6:14-18 identifică una din cauzele care a dus la păcat înjugarea/asocierea cu cei necredinciosi, in 7:1 Pavel vine și cu soluția: curățirea de orice întinăciune și urmărirea sfințirii până la capăt. Această soluție este doar prin cuvântul lui Dumnezeu, iar Pavel prezintă efectele păcatului în viața credincioșilor în 7:2-16.

Deși la prima vedere aceste versete nu par să aibe vreo legatură cu v. 14-18 din cap. 6, fiind mai degrabă o pledoarie a lui Pavel în vederea justificării apostalutului său în fața corintenilor, lucrurile nu stau doar așa.

Pavel nu avea nevoie de nici o justificare a mandatului său de apostol a lui Hristos, deoarece corintenii însăși erau dovada epistolei, scrisă de acesta în inimă și cunoscută și citită de toți. De aceea, el mai degrabă încearca să le deschidă ochii minții celor din Corint care se confruntau cu păcate. Iar ultima lui epistolă condamna păcatul din viața lor. Acest lucru a avut un efect scontat în viața lor producând o schimbare radicală de dorință arzătoare, frică și râvnă pentru Dumnezeu, dar pe care corintenii o priveau nu ca pe ceva bun, ci mai degrabă ca pe o întristare.

Dar această întristare, pe care Pavel o numește *după voia lui Dumnezeu* a generat în rândul creștinilor din Corint o pocăință aducătoare de mântuire. Și toate acestea prin cuvântul lui Dumnezeu adus de către Pavel.

II. Întrebări/ Discuții în grup

Întrebarea 1: Când a fost ultima dată când ai simțit o tristețe autentică/dumnezeiască pentru ceva ce ai făcut greșit și care sunt unele dintre efectele pozitive pe care le-a produs în viața ta?

_____

_____

_____

Întrebarea 2: Ai ajuns vreodată, la locul de muncă, la școală sau în alte contexte asemănătoare, în situația ca promovarea pe o poziție mai bună, obținerea unui beneficiu, sau pur și simplu integrarea în mediu să fie condiționate de intrarea în relații de prietenie cu oameni care nu erau potriviți cu valorile tale? Ce ai decis în aceste situații și care au fost efectele (pozitive vs. negative?

_____

_____

Cum ai proceda acum, după principiile învățate din această lecție?

_____

_____

Întrebarea 3: Care sunt câteva modalități prin care te poți asigura că întreții relații sănătoase din punct de vedere spiritual cu necredincioșii?

_____

_____

Întrebarea 4: Care sunt unele dintre posibilele consecințe sau lupte care ar putea să apară dacă te-ai uni/asocia cu o persoană care nu este un urmaș al lui Cristos, în una dintre aceste relații:

- Într-un parteneriat de afaceri
- Într-o relație de căsătorie
- Într-o relație de prietenie foarte apropiată și confidențială
- Într-o relație de mentorat sau de coaching

_____

_____

Ce sfat i-ai da unui urmaș al lui Isus care se gândește să se înjuge/asocieze cu o persoană necredincioasă în unul dintre aceste domenii?

_____

_____

_____

Întrebarea 5: Lucrurile curate sunt cele care te apropie de Dumnezeu; lucrurile necurate sunt cele care te îndepărtează și te împiedică să umbli îndeaproape cu El. Identificați unele dintre lucrurile curate și necurate din viața dumneavoastră:

Lucruri curate (mă apropie de Dumnezeu):	Lucruri necurate (mă îndepărtează de Dumnezeu):

Cum poți fi mai intenționat în a te deprinde/apropria de lucrurile curate care te vor ajuta să crești în sfințenie? Ce poți face pentru a nu te atinge de lucruri necurate și a evita necurăția?

Roagă-te lui Dumnezeu și fă un plan bazat pe decizii concrete (de ex. schimbarea unor tipare, obiceiuri, etc.) pentru a le adăuga vs. elimina din viața ta.

_____

_____

_____

_____

Exercițiu Aplicativ:

Într-o lume a păcatului, urmașii lui Hristos sunt chemați să trăiască și să crească în sfințenie (vezi Lev. 11:44-45). Standardul de sfințenie și puritate pentru viețile noastre este caracterul și sfințenia lui Dumnezeu. Luați-vă timp ca și grup pentru a vă ruga în trei direcții distincte:

- Lăudați-L pe Dumnezeu pentru puritatea Sa și celebrați sfințenia Sa.
- Mulțumiți-i lui Isus pentru sfințenia pe care ne-o dăruiește, deoarece ne-a curățat de păcat prin moartea Sa pe cruce.
- Cereți-i Duhului Sfânt să vă dea înțelepciune și putere pentru a umbla îndeaproape cu Tatăl, pentru a evita să fiți într-o asociere (un jug) nepotrivit, pentru a nu vă atinge de lucruri necurate și pentru a ști când să vă separați de lume.

_____

_____

_____

Aplicație

Prea adesea creștinii se retrag din arene în care ar putea avea o influență și aduce prezența lui Isus. Deși sunt momente în care trebuie să ne retragem, trebuie să învățăm și să facem un pas înainte. Creștinii ar trebui să fie primii la rând pentru a sluji în tot felul de contexte (laice). Fă-ți timp pentru a-ți evalua viața și programul pentru a vedea dacă îți faci loc pentru a sluji în comunitatea ta. În timp ce slujești, roagă-te pentru ca harul și prezența lui Isus să fie simțite de cei pe care îi întâlnești. În același timp, caută și fii deschis la orice oportunitate de ale spune despre mesajul împăcării în Cristos.

Notițe:

Lecția 9

2 Corinteni 8:1-9:15

Dăruiește cu bucurie!

Tema: ***Îndemn la generozitate financiară în lumina Evangheliei***

Versete cheie:

> *Vă facem cunoscut, fraților, harul lui Dumnezeu, care a fost dat în bisericile Macedoniei, pentru că, într-o mare încercare a necazului, belșugul bucuriei lor și adânca lor sărăcie au revărsat din belșug o bogăție a generozității lor. Mărturisesc că ei au dat de bunăvoie, după puterea lor și chiar peste puterea lor, cerându-ne cu multă insistență favoarea de a fi părtași la această slujire pentru sfinți, și nu așa cum ne-am așteptat, ci s-au dat pe ei înșiși, mai întâi Domnului, apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.* (2 Cor. 8:1-5)
>
> *Căci, așa cum sporiți în toate – în credință, în vorbire, în cunoaștere, într-o râvnă deplină și în dragostea pe care ați învățat-o de la noi – să sporiți și în această lucrare a harului... Fiecare să facă așa cum a hotărât în inima lui, nu cu regret sau din constrângere, pentru că Dumnezeu îl iubește pe dătătorul voios.* (2 Cor. 8:7; 9:7 NTR)

I. Explicarea lecției

În această secțiune a epistolei, Pavel lasă de o parte, pentru un moment, apărarea caracterului și a slujbei sale, pentru a le reaminti corintenilor de colecta pentru credincioșii din Ierusalim. Nu era prima dată când Pavel aborda acest subiect (vezi 1 Corinteni 16:1-4), dar se pare că progresul colectării se oprise, iar apostolul avea nevoie să le reamintească din nou de importanța acesteia. Prin urmare, pare să spună Pavel, *E momentul să vorbim despre bani!*

Sentimentul că Pavel are o sarcină delicată este evidențiat de faptul că, în aceste două capitole, el nu folosește nici măcar o dată cuvintele grecești pentru bani. În schimb, el vorbește despre: *bogăție a generozității*, *slujire pentru sfinți*, *participare (a fi părtași)*, *lucrare a harului*, *darul*, sau *binecuvântarea promisă*.

Astfel, în capitolele 8 și 9, apostolul ne oferă cea mai lungă, cea mai riguroasă și cea mai susținută tratare a unei atitudini modelate de Evanghelie față de bani din întreaga Biblie. Iar principiile de dăruire și generozitate care reies din aceste capitole sunt la fel de relevante pentru creștinii din biserica de astăzi.

8:1-15 O generozitate izvorâtă din har

Generozitatea jertfitoare a bisericilor din Macedonia, atât în a se dărui altora, cât și în a se dărui Domnului, este un model pe care Pavel îl recomandă credincioșilor din Corint să îl imite.

Sărăcia extremă a bisericilor din Macedonia trebuie înțeleasă în lumina faptului că majoritatea oamenilor din lumea antică erau foarte săraci în comparație cu standardele moderne, aproximativ 70% din populație supraviețuind sub nivelul minim de subzistență. În acest context, macedonienii au dăruit din sărăcia lor, mai degrabă decât din abundența lor. Ei s-au uitat la nevoile altora, în loc să se fixeze pe propriile nevoi (legitime). Și aceasta pentru că sărăcia și generozitatea nu sunt stări care se exclud reciproc.

Dăruirea nu trebuie făcută „cu părere de rău", adică „cu tristețe, supărare sau durere". Creștinii nu ar trebui să dea niciodată cu o atitudine de remușcare, regret sau reticență. Dăruirea pe care Dumnezeu o aprobă ar trebui să fie voioasă, pentru că pe dătătorul vesel/bucuros/*hilar* (de la cuvântul grecesc *hilaros*) îl iubește Dumnezeu (9:7). Trebuie să fim fericiți, bucuroși, având în vedere *privilegiul de a dărui*.

Generozitatea este astfel un indiciu al maturității spirituale. În același timp, contribuția financiară la nevoile altora reprezintă o expresie concretă a iubirii și se bazează pe exemplul întrupării lui Isus, care a devenit sărac pentru a-i îmbogăți pe alții.

Nu în ultimul rând (v. 15), cu o ilustrație a principiului echității în distribuire, Pavel arată că ar fi greșit ca o persoană (sau o comunitate) să aibă un exces de provizii, în timp ce altei persoane îi lipsește ceea ce este esențial pentru supraviețuire.

8:16-24 Administrarea contribuțiilor financiare

În acest paragraf, Pavel revine la subiectul planurilor de finalizare a colectării și prezintă restul echipei care îl va însoți pe Titus, precizând măsurile pe care le ia pentru a se asigura că nu există niciun indiciu de nereguli financiare.

Astfel, Pavel oferă o multitudine de sfaturi sănătoase cu privire la administrarea corectă a contribuțiilor financiare ale membrilor bisericii. Procedurile pe care el le stabilește pentru colectare oferă îndrumări folositoare în contextul contemporan în vederea asigurării integrității financiare, transparenței și responsabilității

Mai important, ele evidențiază un principiu fundamental care ar trebui să guverneze politicile noastre în materie de bani din zilele noastre, respectiv dorința de a evita orice suspiciune de nereguli financiare. Chestiunile financiare ar trebui încredințate numai unor persoane cu un caracter dovedit și ar trebui gestionate într-un mod care să asigure o transparență și o responsabilitate totală. În gestionarea banilor altora, este important nu numai să acționezi cu integritate, ci și să fii văzut că acționezi cu integritate.

9:1-15 Dăruind cu bucurie

Încurajat de entuziasmul corintenilor, Pavel subliniază în același timp că orice caritate trebuie să fie voluntară, nu obligatorie, altfel își pierde caracterul de dar. Contribuția la nevoile altora ar trebui să fie un act voluntar, nu unul născut din constrângere.

Apostolul amplifică antiteza generozitate vs. zgârcenie din 9:5, mai întâi avertizând asupra pericolelor avariției (9:6) și apoi dezvoltând în detaliu beneficiile generozității (9:8-15).

A da *ceea ce v-ați hotărât în inima voastră...* (cf. 9:7), nu e un indiciu că Pavel are în vedere o sumă sau un procent anume la care

fiecare ar trebui să contribuie. Mai degrabă, Pavel consideră că această decizie este o chestiune care ține de conștiința fiecăruia. Preocuparea principală a lui Pavel este de a sublinia modul adecvat de a dărui. Condiția prealabilă pentru a dărui cu bucurie nu este un portofel plin, ci o inimă plină.

Nu în ultimul rând, Pavel reamintește faptul că acțiunile au consecințe. Dumnezeu îi răsplătește pe cei generoși atât prin satisfacerea nevoilor lor materiale, cât și prin oferirea de abundență spirituală, iar ei vor fi binecuvântați proporțional cu modul în care îi binecuvântează pe alții.

Legat de acest punct, trebuie subliniat faptul că Dumnezeu nu oferă garanții generale de bogăție sau sănătate poporului Său. Așa-numita *evanghelie a prosperității* este un rău dăunător și o boală pentru biserică. Ea promite în mod obișnuit ceea ce Dumnezeu nu promite, iar la final dă vina pentru eșecurile sale chiar pe oamenii pe care i-a înșelat. Provocarea pentru aceia dintre noi care au fost absorbiți de o astfel de gândire este de a ne readuce așteptările și cererile pentru această viață în concordanță cu ceea ce Dumnezeu a promis de fapt.

Cu toate acestea, cei care sunt hotărâți să îi binecuvânteze pe alții vor descoperi că Dumnezeu este și mai hotărât să îi binecuvânteze pe ei. Iar cei care se angajează să trăiască ca o binecuvântare pentru ceilalți pot fi siguri că Dumnezeu le va oferi atât mijloacele, cât și oportunitatea de a face acest lucru.

II. Întrebări/ Discuții în grup

Întrebarea 1: Care sunt câteva moduri în care ai fost binecuvântat prin faptul că ai dăruit altora?

_____

_____

_____

Întrebarea 2: Care sunt unele dintre scuzele pe care le invocă credincioșii de astăzi pentru a nu dona pentru o cauză, un proiect, o nevoie?

_____

_____

_____

Întrebarea 3: Descrie un moment în care nu ai dăruit pentru că ai avut greutăți, sau din alt motiv. Te-ai simțit cumva vinovat din această cauză? Dacă da, cum ai rezolvat această vinovăție?

_____

_____

_____

Întrebarea 4: Au existat momente în care ai dăruit în ciuda dificultăților? Cât de ușor sau greu a fost pentru tine? De ce ai dăruit oricum?

_____

_____

_____

Provocarea dărniciei: Sporiți în această lucrare a harului!

Pe măsură ce primim harul lui Dumnezeu și devenim mai mult ca Isus, generozitatea noastră crește. Când vei decide să pornești în aventura de a excela în harul dăruirii, vei descoperi că te afli probabil în una din următoarele categorii:

- Unii nu au început încă o disciplină a dăruirii, iar primul pas este să înceapă să dea ceva – să intre în joc, să înceapă de undeva. Nu este vorba de presiune sau constrângere, ci de un răspuns natural la harul lui Dumnezeu.
- Alții e posibil ca până acum să fi dăruit în mod inconsecvent; în acest caz, următorul pas este dezvoltarea unei discipline regulate de a dărui cu o inimă bucuroasă și generoasă.
- Unii oameni ar putea să dea zeciuiala vechi-testamentară (10%), dar simt chemarea de a-și crește procentul și mai mult, pentru a excela în harul dăruirii.

Indiferent unde te afli în această călătorie, concentrează-te asupra harului lui Dumnezeu, roagă-te pentru curajul de a merge mai departe în această aventură și fă încă un pas de a crește în generozitate.

Exercițiu aplicativ – Evaluarea dărniciei personale

Când ți-ai evaluat ultima dată dărnicia personală? Planifică un timp de evaluare în care să faci următoarele lucruri:

(1) Gândește-te la dragostea, harul și generozitatea Domnului Isus față de tine. Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru toate acestea.

_____

_____

(2) Cere-I lui Dumnezeu să îți arate ce obstacole sunt în inima ta care te împiedică să dăruiești cu generozitate și bucurie. Roagă-te ca puterea Lui să te elibereze de ele și să ai o inimă asemenea lui Isus, plină de har și de dorința de a împărtăși cu alții din ceea ce ai.

_____

_____

(3) Reconsideră modul în care dăruiești:

- Reflectează asupra propriului model de dăruire – cum ai descrie obiceiurile actuale în această lucrare a harului?

_____

_____

_____

- Ce te împiedică/oprește să dăruiești cu generozitate și când îți este greu să o faci?

_____

_____

_____

- Care sunt câteva modalități prin care poți deveni un donator mai entuziast/bucuros?

_____

_____

_____

- Unde simți că te cheamă Dumnezeu să excelezi în dărnicia ta – ce pași practici poți face astăzi pentru a a crește dărnicia?

_____

_____

_____

ANEXĂ: Principii privind dărnicia/dăruirea

Sistemul de zeciuială din Vechiul Testament includea strângerea zeciuielii din al treilea an pentru a susține „pe levit, pe străin, pe orfan și pe văduvă" (Deut. 26:12). Deși colecta lui Pavel pentru săraci are o orientare similară, ea diferă de zeciuială prin faptul că este complet voluntară și nu legiferată, și, de asemenea, prin faptul că Pavel nu sugerează nicio sumă sau procent specific.

În același timp, chiar dacă instrucțiunile lui Pavel nu se adresează în mod explicit „zeciuielii" în biserica primară, există câteva principii importante pe care le putem raporta la contextul modern:

1) Dărnicia trebuie să fie voluntară, nu o chestiune de constrângere (2 Corinteni 8:8; 9:7);

2) Dărnicia trebuie să să fie făcută cu bucurie, nu cu părere de rău (2 Cor. 9:7; cf. 9:5).

3) Dărnicia trebuie să fie proporțională cu venitul fiecăruia (1 Cor. 16:2; 2 Cor. 8:11);

4) Dăruirea trebuie să fie generoasă (2 Cor. 9:6);

5) Dărnicia trebuie să fie regulată și ordonată (1 Cor. 16:2);

Notițe:

Lecția 10

2 Corinteni 10:1-11:15

Slujirea autentică este validată de către Dumnezeu și de adevărul Evangheliei

Tema: ***Lucrarea unui apostol adevărat este Cristocentrică, dezinteresată, transparentă și transformatoare***

Versete cheie:

> *Căci, deşi trăim în lume, nu luptăm în felul lumii. Căci armele cu care ne luptăm nu sunt lumeşti. Ele au puterea Lui Dumnezeu prin care pot dărâma fortificaţiile. Cu ele desfiinţăm argumentele oamenilor şi orice alt obstacol care se înalţă cu mândrie împotriva cunoaşterii lui Dumnezeu. Cu ele subjugăm orice gând pentru a-l face să asculte de Cristos.* (2 Cor. 10:3-5 NT Traducere în limba română modernă)

I. Explicarea lecției

În capitolul 10 din a doua epistolă către Corinteni se observă o schimbare în tonul vocii lui Pavel. Dacă în capitolele anterioare, Pavel se adresează corintenilor într-un ton blând, folosind un mesaj de consolare, în ultimele trei capitole tonul vocii lui Pavel se schimbă.

În primele versete Pavel răspunde la două dintre acuzații. Adversarii lui l-au acuzat că este prefăcut, cu două fețe și se comportă cu blândețe când stă față în față cu ceilalți credincioși, dar prinde curaj doar prin scrisori, atunci când nu mai are auditoriu. Ca și cum aceasta nu ar fi îndejuns, l-au acuzat că este lumesc, că are interese ascunse și folosește metode de manipulare prin scrisorile lui, că dorește prestigiu, este avid de putere și control, chiar și de bani.

În ciuda remarcilor defăimătoare, Pavel se apropie de corinteni cu blândețea și răbdarea lui Cristos. Apostolul încearcă să câștige inimile și mințile corintenilor care au fost întunecate de învățăturile falșilor apostoli. El răspunde criticilor prin câteva argumente.

În primul rând, Pavel le corectează perspectiva corintenilor, căutând să le focalizeze atenția de pe lucrurile exterioare pe cele interioare. Acuzatorii lui Pavel se uitau la ce izbește ochii. Dacă cei din Corint l-ar fi privit pe Pavel prin ochii spirituali, l-ar fi văzut pe Cristos în el (10:7).

În al doilea rând, Pavel clarifică motivele pentru care face lucrarea de răspândire a Evangheliei și plantarea de biserici. Pavel are un scop precis, acela de a zidi, nu de a dărâma. În contrast cu Pavel, adversarii lui erau interesați de a-și extinde autoritatea asupra corintenilor pentru a profita de pe urma lor. Pavel îi asigură pe corinteni că intențiile lui sunt sincere și dorește binele comunității (10:8- 9).

În al treilea rând, apostolul își apară autenticitatea. Tonul vocii se schimbă în funcție de situație, dar aceasta era de așteptat. Însă Pavel nu și-a schimbat convingerile referitoare la Cristos, atitutdinea față de sfințire și păcat, sau metodele de predicare a Evangheliei. Deși vizibil deranjat că trebuia să răspundă acuzatorilor lui cu aceeași monedă, Pavel nu a intrat în competiție cu nimeni, nu avea secrete ascunse, avea o lucrare și încredințare din partea Domnului și era motivat să o ducă până la capăt (10:10-12).

În ultimul rând, Pavel își descrie lucrarea prezentând dovezi concrete. Domnul i-a dat autoritatea de a predica Evanghelia neamurilor, printre care sunt și corintenii. Iudaizatorii îl criticau că de fapt Pavel promova propria lui agendă și nu urma planul Lui Dumnezeu. În realitate, Pavel este fondatorul bisericii din Corint, părintele spiritual și cel mai interesat de binele comunității.

Pavel avea motive de laudă susținute de fapte concrete, dar oponenții lui, nu. Totuși Pavel rămâne blând și răbdător în fața

criticilor, în timp ce ei se lăudau tot mai mult cu gestul lor imoral. În ultimă instanță, ceea ce contează este validarea pe care ne-o dă Dumnezeu. Lauda de sine este fără valoare. Slujitorii adevărați ai lui Dumnezeu prezintă adevărul așa cum este el și îl lasă pe Domnul să facă dreptate (10:13-18).

În capitolul 11 Pavel răspunde învățătorilor falși care îl acuzau de erezie, ca și cum Pavel ar predica un alt Isus. Apostolul îi avertizează pe corinteni de cursa în care i-au atras acești apostoli falși. Pavel își mărturisește gelozia pentru corinteni ca și o gelozie care vine de la Domnul, nu o invidie alterată sau o suspiciune irațională. Pavel simte pericolul ca unii dintre credincioșii din Corint să fie abătuți de la simplitatea și sinceritatea dedicării lor față de Cristos.

Ca și o analogie, Pavel consideră că a logodit biserica din Corint ca pe o mireasă cu Mirele ei care este Cristos. El vroia să ofere lui Cristos o biserică fără pată și fără zbârcitură, necompromisă și credincioasă. Dar datorită problemelor din biserică, Pavel se teme că și corintenii au fost amăgiți de erezii la fel cum Eva a fost înșelată de satan.

Pavel prezintă trei caracteristici ale unui apostol fals: proclamă un alt Isus și o altă evanghelie, se folosește de oratorie, dar fără o cunoaștere exactă a adevărului și nu în ultimul rând are o dorință de câștig material.

II. Întrebări/ Discuții în grup

Întrebarea 1: Ești implicat într-o lucrare din biserica ta? Care este motivația ta pentru care faci această lucrare? Dar așteptările tale?

_____

_____

_____

Întrebarea 2: Uneori poți ajunge să fii dezamăgit sau frustrat în slujirea pe care o faci. Ce faci dacă așteptările tale sunt înșelate?

_____

_____

_____

Cum ar trebui să reacționezi în aceste situații, în lumina exemplului și atitudinii lui Pavel din 2 Corinteni?

_____

_____

_____

Întrebarea 3: Înainte să critici sau să acuzi pe cineva, este important să ai toate informațiile despre persoana respectivă. Te-ai grăbit vreodată să critici pe cineva? Care a fost rezultatul?

_____

_____

_____

Întrebarea 4: Ai fost vreodată criticat sau acuzat în public? Tu ai criticat sau acuzat pe cineva în felul acesta?

_____

_____

_____

Întrebarea 5: Învățătorii falși și învățăturile lor corupte sunt prezente și azi în biserică prin canalele media. Cât de bine cunoști „mărturisirea de credință", doctrina și viziunea bisericii tale? Cât ești de disciplinat în studiul Scripturii?

_____

_____

_____

Întrebarea 6 : Fiecare a ascultat la un moment dat predicile unor pastori controversați care au fost acuzați de erezie, sau care nu împart drept Cuvântul adevărului. Care ar fi câteva caracteristici pe care le-ai observat la ei și la lucrarea pe care o fac?

_____

_____

_____

III. Exercițiu aplicativ

Nu toate criticile țin să demoralizeze și să distrugă. Unele critici vin dintr-o inimă sinceră, dar chiar și criticile bine intenționate ne pot răni sentimentele. Câteodată este inevitabil. Oricine care este implicat într-o lucrare pentru Domnul și nu numai pentru El, la un moment dat va ajunge să fie criticat fie pe drept, sau pe nedrept. Iată câteva idei care ne pot ajuta când vom ajunge în această situație.

Nimeni nu este imun la critică. Așteaptă-te să fii criticat, dar nu te gândi obsesiv la aceasta.

Nu fugi de frica criticii, decide să nu te predai, răspunde cu calm și respect, dar nu exacerba fiecare observație ca să ajungă o ceartă.

Critica poate fi luată prea ușor sau prea în serios. Dacă o luăm prea ușor și cu indiferență, putem pierde oportunitatea de a crește. Poți rămâne pueril, imatur și încăpățânat. Dacă o iei prea în serios te poate demoraliza. O să ajungi să îți pierzi încrederea în tine, vei regreta fiecare greșeală minusculă și te vei îndoi de fiecare decizie sau mai rău vei renunța. O abordare echilibrată ar fi să eviți criticile acide, dar și lingușeala. Să nu citești criticile anonime, dar să apreciezi complimentele unei persoane care nu vrea să te impresioneze sau să câștige ceva de la tine. Vorbește cu alte persoane apropiate despre criticile primite.

Și nu în ultimul rând unele critici merită răspuns, altele nu. Dacă un răspuns din partea ta ar duce la un conflict interminabil, este mai bine să nu răspunzi. Dacă critica este bazată pe o neînțelegere, alege să o rezolvi cât mai repede, de preferință față în față.

Comentariu suplimentar – Șapte semne ale unei lucrări compromise

1. Erezie – falimentul în a adera și a respecta adevărurile esențiale creștine
2. Totalitarism – toată puterea de decizie stă în mâna unei singure persoane
3. Exclusivitate – convingerea că Adevărul aparține unui singur grup restrâns
4. Lăcomia – tehnici de manipulare pentru a acumula bani, lipsa răspunderii și transparenței în administrarea finanțelor
5. Imoralitate – moralitate îndoielnică, lipsa autocontrolului
6. Reticență – lipsa deschiderii în luarea deciziilor și în delegarea de autoritate
7. Defensivă – se justifică când este confruntat o greșeală

Notițe:

Lecția 11

2 Corinteni 11:16-12:10

Putere în slăbiciune

Tema: ***Puterea Lui Dumnezeu este desăvârșită în slăbiciune***

Versete cheie:

> *Dar El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns, căci puterea Mea este făcută desăvârșită în neputință.“ Așadar, mă voi lăuda mult mai bucuros cu neputințele mele, pentru ca puterea lui Cristos să rămână peste mine. De aceea, eu sunt mulțumit în neputințe, în insulte, în nevoi, în persecuții și strâmtorări, de dragul lui Cristos, deoarece când sunt neputincios, atunci sunt puternic.* (2 Cor. 12:9-10 NTR)

I. Explicarea lecției

„V-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Cristos ca pe o fecioară curată”, spune Pavel la începutul capitolului 11 din 2 Corinteni. Apostolul plantează biserica din Corint și vrea ca această biserică să fie mireasa lui Cristos la venirea Lui. Pentru aceasta, ea trebuie să rămână credincioasă Celui cu care s-a logodit.

Problema bisericii însă era apariția apostolilor mincinoși care răspândeau învățături false. Și pentru că erau carismatici, aveau o elocvență a vorbirii și se lăudau cu realizările lor, credincioșii din biserică au început să fie atrași de aceștia, în dauna lui Pavel.

Pavel trebuie să se lupte cu ei, intrând într-o competiție vis-a-vis de realizările lor. Și, deși știe și afirmă că lauda nu e bună, începe să se laude și el la fel, așa cum o fac și apostolii mincinoși. El

încearcă să demonstreze celor din Corint că el merită să fie ascultat mult mai mult decât acești apostoli falși.

Și face acest lucru într-o manieră ciudată, de-a dreptul șocantă: se laudă nu cu realizările lui, ci cu slăbiciunile lui! El înșiră situațiile cu care s-a confruntat și se confruntă de-a lungul vieții lui: osteneli, închisoare, bătăi, primejdii de tot felul, necazuri, foame, lipsă de îmbrăcăminte, frig. Apostolii mincinoși se lăudau cu înțelepciunea lor, cu realizările lor, Pavel alege să se laude cu slăbiciunile lui.

Dacă ar fi să alegi un lider pe care să-l urmezi, pe care dintre ei l-ai alege? Un lider bătut, în lipsuri, în necazuri tot timpul? Oare de ce alege Pavel această cale?

El continuă în capitolul 12 spunându-le corintenilor că totuși Dumnezeu l-a răpit în cer, arătându-i raiul Lui, o experiență unică pe care nimeni altul nu a mai avut-o. Acest lucur explică puterea lui Pavel de-a rămâne consecvent slujbei încredințate de Dumnezeu, în ciuda tuturor necazurilor prin care a trecut. Pavel a văzut raiul, și știa exact unde va ajunge, ca urmare nimic nu l-ar mai putea deturna de la slujba lui.

Dar pentru că orice pricină de laudă aduce îngîmfare, mândrie, Dumnezeu îi lasă o problemă fizică (probabil la ochi), care să-l împiedice pe marele apostol să se simtă superior față de ceilalți. Pavel cere de 3 ori să-i fie luată, iar răspunsul Lui Dumnezeu constituie de fapt cheia înțelegerii abordării ciudate a lui Pavel: „Harul meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.”

De aceea, Pavel se laudă cu slăbiciunile lui, pentru că el dorește ca, pe de o parte, să se arate puterea Lui Dumnezeu în toată măreția ei, iar pe de altă parte, el nu vrea să se interpună între Dumnezeu și oameni. Oamenii nu trebuie să se lege de alți oameni deoarce sunt impresionați de aptitudinile lor. Oamenii au nevoie să-L vadă pe Dumnezeu și puterea Lui. Iar Pavel face tot ce-i stă în putiință pentru aceasta! Iar ca semn al apostoliei autentice, el le transmite

celor din Corint ceea ce Dumnezeu i-a spus lui, respectiv ceea ce face ca un apostol să fie autentic este dependența de harul lui Dumnezeu.

II. Întrebări/ Discuții în grup

Întrebarea 1: Pavel afirmă că în fiecare zi îl apasă grija pentru toate bisericile. Acest lucru îl privește doar pe el, doar pe apostoli, sau, într-o anumită măsură, pe toți urmașii Lui? Te preocupă biserica Lui Cristos sau mai concret biserica locală din care faci parte? Cum arăți concret preocuparea ta pentru biserica din care faci parte?

_____

_____

_____

Întrebarea 2: Care sunt semnele autorității specifice ale lui Pavel? Care sunt elementele care dau autoritate unui lider creștin în ziua de astăzi?

_____

_____

_____

Întrebarea 3: Trăim o vreme în care oamenii schimbă partidele și bisericile cu foarte mare ușurință, în funcție de liderii lor sau de beneficiile pe care le primesc. Care sunt lucrurile care te fascinează și ce ai căuta atunci când ai vrea să schimbi biserica?

_____

_____

Oare mai crezi că ai putea ajuta să schimbi lucrurile care nu te mulțumesc în biserica ta locală? Cum ai putea face lucrul acesta?

_____

_____

Întrebarea 4: Deși avea realizări ca nimeni altul, Pavel se laudă doar cu slăbiciunile lui. Tu cu ce lucruri te lauzi?

_____

_____

_____

Întrebarea 5: Sunt momente în viață când te simți rușinat că ești în necaz, în lipsuri, în suferință, pe când ceilalți o duc mult mai bine? Cum am putea schimba rușinea aceasta într-un motiv de laudă?

_____

_____

_____

Întrebarea 6: Fiecare dintre noi am experimentat o slăbiciune în trup, în vreme ce harul și binecuvântarea Domnului au fost puternic prezente în viața noastră. Împărtășește și celorlalți din grupul tău experiența.

_____

_____

_____

Cum ți-a schimbat această experiență percepția asupra vieții? Poți mărturisi că sunt adevărate și pentru tine versetele 9-10?

_____

_____

_____

Exercițiu aplicativ

Pavel nu se lamentează. El nu caută consolare, nu se compătimește. În slujirea lui, indiferent prin ce trece, acceptă situația și caută să-L arate pe Cristos, chiar în circumstanțe deosebit de dificile.

Deseori, în slujirea ta în cadrul bisericii, acasă, la locul de muncă, ai avut de suferit din diferite cauze. Și nu de puține ori, te-ai lamentat, ai bombănit, ai cârtit, bârfit poate, și ai rămas frustrat, nemulțumit și gata să renunți la slujire.

Roagă-te lui Dumnezeu si promite-i Domnului că nu vei renunța niciodată la slujirea Lui. Cere-i putere de acum înainte să poți face lucrul acesta cu bucurie, cu mulțumire, căutând să-L onorezi pe El, indiferent prin ce circumstanțe vei trece.

Notițe:

Lecția 12

2 Corinteni 12:11-13:14

Testați-vă pe voi înșivă!

Tema: ***Un creștin matur spiritual trăiește prin puterea lui Dumnezeu, își iubește frații și își evaluează viața de credință***

Versete cheie

> *Puneți-vă la încercare pe voi înșivă, ca să vedeți dacă sunteți în credință! Testați-vă pe voi înșivă! Sau nu recunoașteți cu privire la voi înșivă că Isus Cristos este în voi? – doar dacă nu cumva sunteți respinși la test. Sper că veți recunoaște că noi nu suntem respinși la test.* (2 Cor. 13:5-6 NTR)

I. Explicarea lecției

Începând cu versetul 11 din capitolul 12, Pavel reia tema relației lui cu corintenii. Învățătorii falși din Corint l-au asaltat verbal în capitolele 10 și 11. O parte dintre corinteni, în loc să-și apere mentorul care a fondat biserica și care s-a investit pe el însuși pentru ei, a trecut de partea iudaizatorilor.

Contrar stilului său și împotriva voinței sale, Pavel își apără mandatul spiritual și intră într-un viu schimb de vorbe cu adversarii săi, lucru pe care el îl numește „nebunie". Ca să-și apere apostolatul, Pavel face referire la semnele și minunile pe care corintenii le-au experimentat prin puterea Duhului Sfânt la propovăduirea lui Pavel: „doar un apostol trimis de Dumnezeu poate face astfel de minuni".

Pavel le aduce aminte corintenilor că în timpul șederii lui în Corint, ei au beneficiat de toate capacitățile și calitățile unui apostol autentic. Deși ar fi avut dreptul să i se asigure o remunerație,

apostolul a refuzat, la fel ca și colaboratorii săi, pentru a fi un exemplu, nu o povară pentru biserică.

În ciuda comportamentului lor nepotrivit, Pavel vrea totuși să-i viziteze. Pavel nu avea nici o ambiție egoistă pentru bunuri materiale. Vroia doar o relație sinceră cu copiii lui spirituali. În încheierea capitolului 12, Pavel își arată temerile și așteptările față de corinteni. Deși și-a confirmat și autentificat mandatul spiritual, apostolul se teme că la venirea lui îi va găsi pe corinteni în neorânduială, ceea ce însemna că eforturile lui de a confrunta abaterile disciplinare au rămas fără impact. Dacă această situație nu se va îmbunătăți, corintenii se vor confrunta cu un părinte spiritual gata să disciplineze.

Capitolul 13 – ***Evaluați-vă viața de credință***

Pe lângă testele medicale și academice, în viață vom întâlni cu siguranță și teste personale ale credinței. Fie boală, singurătate, vise spulberate, stres, ispite, îndoieli, temeri, nici chiar marele apostol Pavel nu a fost scutit de ele. În ultimele capitole din epistolă, Pavel adună toate lecțiile predate pentru un examen final pentru corintenii șovăielnici.

Fiecare examen are nevoie de un evaluator care să evalueze dacă cineva a trecut sau nu testul. În cazul corintenilor, Pavel avea să fie prezent personal pentru a treia oară în mijlocul lor și dacă ei nu luau în serios avertizările lui „nu va cruța pe nimeni”. Judecata era iminentă.

Corintenii l-au criticat pe Pavel că era sever în scrisorile lui, dar blând și slab în persoană. În vizitele precedente, nu a părut prea autoritar. Caracterul lui blând a trezit suspiciuni cu privire la autoritatea lui ca mesager și apostol al lui Cristos. Totuși, deși Pavel s-a smerit de dragul predicării evangheliei, când situația o cerea, el putea să invoce autoritatea divină împotriva scepticilor.

Pavel le cere corintenilor să se cerceteze în mod personal, să vadă dacă trăiesc cu credință, la fel cum un student care anticipează examenul final, se testează să vadă cât de bine știe materia. În cazul

corintenilor, răspunsul pozitiv la poruncile Domnului Isus prin Pavel va demonstra autenticitatea relației lor cu Cristos. Când Pavel îi încurajează pe corinteni să se evalueze dacă trăiesc cu credință este felul lui de a spune: „Arătați-mi că sunteți credincioși adevărați. Trăiți ca atare. Respectați Cuvântul Lui Dumnezeu. Face-ți aceste lucruri ca să dovediți fără umbră de îndoială sinceritatea credinței voastre."

Pavel încearcă astfel prin argumentele și faptele lui să demonstreze corintenilor că el și colaboratorii săi nu cad testul credinței. Ei (apostolii) exprimă în mod clar acțiunile și atitudinile unor servitori dedicați ai lui Cristos. Și pentru că au acest statut pot să pună reflectoarele și pe corinteni, să le ceară să-și demonstreze autenticitatea credinței.

Ca și un părinte care se roagă pentru copiii lui înaintea unui test important, Pavel se roagă ca și corintenii să treacă testul credinței, indiferent de atitudinea lor față de apostol. El este preocupat ca și elevii lui să învețe, să crească, nu să aibă el o reputație de bun profesor.

Dar ca și un bun profesor, apostolul este determinat să respecte adevărul. De aceea nu poate să coboare standardele lui Cristos, să treacă cu vederea darea de socoteală, sau să-i lase pe corinteni să scape cu atitudinea lor obraznică. Pavel se bucură când studenții lui cresc, învață, se maturizează. El nu vrea să vină la ei cu o nuia a certării, dar modul în care se vor întâlni depinde în totalitate de cât de bine se pregătesc pentru examinarea vieții și bisericii lor.

II. Întrebări/ Discuții în grup

Întrebarea 1: De ce este importantă imaginea noastră publică? Care sunt contextele în care ne simțim mai preocupați de acest lucru?

_____

_____

_____

Întrebarea 2: Deși corintenii ar fi trebuit să-i răspundă cu aceeași dragoste și loialitate, Pavel nu face din aceasta o condiție pentru dragostea și devotamentul lui. Pe ce principii sunt stabilite relațiile cu frații tăi?

_____

_____

_____

Întrebarea 3 Uneori, în biserică ,ai parte și de experiențe negative. Un frate sau o soră te-a dezamăgit sau te-a rănit. Există în viața ta o relație în care ai nevoie de harul lui Dumnezeu pentru a rămâne persuasiv și a nu renunța? Ce poți să faci, cum poți să lupți pentru această relație?

_____

_____

_____

Întrebarea 4: Pavel și-a arătat dragostea față de corinteni prin faptul că i-a provocat la sfințire. În ce moduri îi provoci/îndemni pe frații tăi din grupul mic să crească spiritual, sa tindă spre desăvârșire, sfințire? (v. 11)

_____

_____

_____

Exercițiu aplicativ

1. Ai o relație personală cu Cristos? Ai luat decizia de a-L urma?

_____

_____

2. Poți să explici cu dovezi clare că ai experimentat nașterea din nou? Cât de diferite sunt gândurile, obiceiurile, țelurile, relațiile, caracterul și comportamentul față de cum erau înainte de convertire și față de lumea din jurul tău?

_____

_____

Meditație

Arată dragostea Lui Dumezeu oriunde ești sau vei fi. Pavel a făcut la fel cu corintenii. Chiar dacă câteodată dragostea Lui Dumezeu provoacă o reacție de respingere din partea unor oameni, de cele mai multe ori oamenii sunt atrași de o dragoste autentică exercitată de un credincios prin vorbe și fapte.

Adu-ți aminte de dragostea Lui indiferent ce se întâmplă cu tine. Mulți care citim aceste gânduri trecem sau am trecut prin momente grele. Viața parcă a explodat și te confrunți cu circumstanțe în care nu știi dacă mai poți să reziști. Pavel a trecut prin multe greutăți, dar Domnul a fost cu el în mijlocul încercărilor și l-a trecut cu bine prin toate. Pavel nu și-a schimbat perspectiva asupra lui Cristos și a oamenilor în perioadele grele din viața lui. Domnul te iubește cu așa o dragoste incât a trimis pe Fiul său să te răscumpere, a trimis Duhul Său să te aducă în părtășie cu El și să te unească cu Trupul Său care este biserica.

Notițe:

Bibliografie

Davis, Andrew M. *2 Corinthians. Bible Study Questions*. Cleveland: Two Journeys Ministry, 2019

Hubbard, Moyer V. *2 Corinthians. (Teach the Text Commentary Series)*. Grand Rapids: Baker Books, 2017

Jeremiah, David. *2 Corinthians. The Call to Reconcilation (Jeremiah Bible Study Series).* Nashville: Thomas Nelson, 2019

Lucado, Max. *Life Lessons from 2 Corinthians*. *Remembering what matters.* Nashville: Thomas Nelson, 2018

MacArthur, John F. *2 Corinthians (MacArthur Bible Studies)*, Nashville: Thomas Nelson, 2007

Millar, Gary. *2 Corinthians for You (God's Word for You).* The Good Book Company, 2020

Millar, Gary. *2 Corinthians. The Gospel in all of Life (The Good Book Guide to 2 Corinthians).* The Good Book Company, 2020

Ortberg, John; Harney, Kevin & Sherry. *2 Corinthians: Serving from the Heart (New Community Bible Study Series).* Grand Rapids: Zondervan, 2008

Ortlund, Dane C. *2 Corinthians. A 12-Week Study (Knowing the Bible)*. Wheaton: Crossway, 2016

Swindoll, Charles R. *Insights on 1 & 2 Corinthians*. Carol Stream: Tyndale House Publishers, 2017

Wright, N.T. *2 Corinthians. 11 Studies for Individuals and Groups (N.T. Wright for Everyone Bible Study Guides)*. Downers Grove: InterVarsity Press, 2010

Wright, N. T. *Paul for Everyone, 2 Corinthians*. London: SPCK, Louisville: Westminster John Knox Press, 2004